

STUDIA

ANUL XVII
MARTIE 2015

**A A A FOST
RETROSPECTIV SUBIECTIV LA A 15-A ANIVERSARE CU NUMELE
I.A.BASSARABESCU**

MOTTO: *"Mul umirea vine atunci, când realizez că ceea ce ne dă Dumnezeu este mai valoros decât ceea ce ne dorim noi"*

În toamna anului 1996, după o vară în care am ters praful cu entuziasm de pe mobilier și am transformat în transparent geamurile, nu puține, ale noii clădiri pe care nu mai credeam că am să o ved funcțional vreodată !

Cu toții ne bucuram că o parte din prețiosul colectiv de la coala nr. 20, în bloc, am scăpat din avatarurile unei coli cu trei schimburi, cu unii puși pe reclamat, dela iunile ajungând să nască anomalii de nesuportat pentru dascăli și pe treabă .

Eram fericiți, de asemenea, și pentru faptul că colectivul proșterea un unit, scăpat aproximativ lejer de grijele apăsătoare ale unui transfer făcut în interes de serviciu. Totuși aveam o preocupare cu privire la denumirea coli pentru care s-au vehiculat mai multe nume (de ex. Marta Bibescu), toate evaluate doar pentru că nu existau nici convingeri ferme, sus în toare, dar nici insistențe din partea suspușilor vremii. Astfel, coala s-a identificat cu numele cartierului pe care o deservea cu mari promisiuni...

Cu toții ne-am implicat pionierește în deschiderea festivă care doar ne onorau somități greu de văzute într-o coală generală : ministrul educației Liviu Maior, primarul urbei: Horia Toma, marii ISJ: Petre Nichil - inspector general și adjunctul său, Ioan Moroianu, consilierul Prefecturii Jud. Prahova și reprezentanții ai Patriarhiei. Zi mare, care credeam atunci că nu va mai fi egalat vreodată , dar privind înapoi, nu am făcut atunci altceva decât am adevărit un dicton al lui O. Paler: "Începutul în sine e frumos, dar nu putem începe mereu. Trebuie să ne adăugăm ca arborii inele de vârstă , fără să ne temem de monotonie".

Rămân cu privirile la începuturile noastre, cu sufletul împrășițez prima „gardă” de dascăli, dintre care pe unii doar prin „amintiri duioase”, pentru că nu mai sunt cu noi, la a cincisprezecea aniversare, sau și mai trist: nu mai sunt deloc... Cine să le mai aducă un omagiu, cine o să le pomenească numele, personalitatea, valoarea lor și importanța trecerii lor prin această instituție!? ...Generațiile poate, care s-au perindat pe aici, care s-au format pentru ceea ce sunt astăzi, ...cu siguranță ei vor să poarte în suflet un moment de remember, pentru soldații înrolați în oțtirea educației, pentru dascălii lor de altădată , fără de care nu se putea...! Vivant professores!

Ab inițio... coala și-a deschis porțile pentru 990 de elevi, în prezența a 43 de cadre didactice, cu un prim orchestrator de forță și de resurse în persoana carismatică a domnului Director (nu e gratuit scrierea cu majuscule), Sitaru Niculae, secondat în postura de adjunct de doamna Oancea Georgeta.

Cunoșteam de unde am pornit, deci știam unde voiam să ajungem, ambițiile ne copleșeau... Dar, pentru că mereu existau..., ne-am trezit în vârtoarea evenimentelor prin care doream să dăm personalitate, individualitate, identitate coli în constelația de elită a unităților de învățământ prahovene. Ne simțeam obligați să ieșim în evidență în sensul cel mai productiv și pozitiv cu putință , prin cercuri pedagogice (chiar și 8 cercuri într-un an), prin înscrieri la concursuri și rezultate la olimpiade, prin lansări de cărți, cercuri de lectură , parteneriate cu muzee, teatre, unități economice, etc, astfel că cercul prietenilor coli noastre s-a lărgit mereu, popularitatea ei era într-o ascensiune constantă .

Mă gândesc cât de important este uneori anecdoticul chiar și în viața unei instituții. Ceea ce a urmat stă sub semnul acesta. Oriunde ne-am dus cu elevii noștri: la Biblioteca Judeeană , la Casa memorială I.L.Caragiale sau Nichita Stănescu, etc. cu programe artistice bine puse la punct, cu dorința declarată că vrem să fim observați, spre surprinderea noastră eram consecvent primii și cu o oarecare mirare, clemență , indulgență - deloc dorite de noi- care la început ne derutau, apoi ne deranjau, până am

în eles c eram confunda i cu nefericii elevi de la o coal ajutoare care avea numele tot „9 MAI”...Se întâmpla prin 1996/97/98- ani în care mie, profesor de limba română , cu cele mai multe ie iri cu elevii din coal , mi s-a p rut c nu se mai poate, c trebuie s încerc s fac ceva s pot schimba aceste st ri de fapte. Nu puteam interveni pe mentalitatea oamenilor care continuau s se minuneze cam a a:”vai, copiii dumneavoastr au reu it s fac a a ceva!?” i de parc nu era de ajuns:”Nu se poate!” ...Mi-a încol it ideea s caut o alt denumire pentru coala mea. În t cere, treceam în revist nume cu rezonan în cultur , nume ce se adunau, se adunau...,apoi tiam c propunerea mea trebuie s aib un impact deosebit pentru colegi, fiindc nu puteam s risc s vin cu ceva minor, subiectiv, f r relevan e multiple. Am propus timid, dup o lung deliberare, spre a se a eza pe frontispiciul colii noastre numele de I.A. Bassarabescu cam în luna martie 1998, am revenit în octombrie 1998 cu repro uri în Consiliul profesoral c nimeni nu întreprinde nimic în această direc ie, am reiterat meritele multiple ale lui I.A. Bassarabescu pe t râm literar, cultural, pedagogic, politic i ca om, exprimându-mi convingerea c este numele cel mai potrivit. A urmat t cerea. Pentru mul i, ancora i în renumita atitudine tipic nou : „merge i a a!” urlam în pustiu..., pentru domnul director Sitaru i se p rea mai merituos prof. Ioan Grigore, om al matematicii prahovene i cam atât.

Mi s-a ridicat mingea la fileu, cum am zice, tiam c trebuie s m m i c repede, s caut sprijin, sus in tori de p rere, alia i. Poate această provocare am a teptat! Oriunde am fost m-am informat asupra personalit ii „contracandidatului” lui I.A.Bassarabescu i tiam c propunerea mea e mai inspirat . Dar, din nou acel „dar”, ajutorul a venit de la cine m a teptam cel mai pu in, de la domnul inspector general Lupu Aurel (profesor de matematic), care vizitându-ne coala i cabinetul de română cu personalit ile literare ale jude ului Prahova i aflând de disputa despre numele cel mai potrivit de dat colii, a avut o decisiv exclama ie, care a fost la fel de nea teptat pentru mine: ”Nu Ioan Grigore!”

Am primit aripi...,nici domnul director nu a mai repus pe tapet propunerea dumnealui. Am cerut adeziunea în scris a colegilor, i am primit 33 de acorduri...Am purces înainte, m-au sus inut f r rezerve: domnul Marian Ruscu, Marta i Simion B rbulescu, domnul Sicoe, domnul E. Simion, domnul V. Râpeanu, domnul T. Stoica, domnul T. Cepoiu, p rintele Galeriu, prof. Vl sceanu, domnul Arthur Hoffman, doamna Rita B dulescu, domnul director St nescu E., etc. i întreaga familie a scriitorului I.A.Bassarabescu din Elve ia.

Am cercetat arhive, documente personale, am stabilit leg turi cu oamenii care ne-au sus inut în demersul nostru. Am muncit i recunosc c ”m-a ajutat” o grev sus inut de cadrele didactice din ar , deoarece m-am putut dedica în întregime acestui extraordinar scop.

Pe 02.03 2000, la consiliul profesoral s-a anun at : ”Pe data de 29 .03. va avea loc festivitatea prilejuit de schimbarea numelui colii- „Ioan Alexandru Bassarabescu” , între timp am devenit director adjunct al colii i am crescut împreun cu ea.

Festivitatea a fost de excep ie. A fost un act de RESTITUTIO, prin care jude ul nostru a primit înapoi un fiu de elit . Au trecut pragul colii: academicieni, scriitori, personalit i politice, culturale, reprezentan ii ISJ Prahova, generalul Bassarabescu, Gabriel Bassarabescu- nepot, prin fax a fost cu noi Cire ica Bassarabescu - fiica octogenar din Elve ia i P rintele Galeriu. Oare pe cine am uitat?!...

S-a întâmplat i ceva miraculos, anecdotic- din nou, pe parcursul festivit ii, un porumbel alb nu s-a dezlipit de grilajul s lii de sport, spre mirarea auditoriului avertizat. Sensibila creatoare de frumos, sus in toarea cauzei noastre de la bun început, scriitoarea Marta B rbulescu, care ulterior ne-a cinstit cu lans rile, c r ilor sale, s-a pronun at f r întârziere: „sufletul lui I.A.Bassarabescu este cu noi”.

A fost un eveniment fast, atât de dorit i de ce nu, binecuvântat de Dumnezeu! Zic aceasta cu încredere, cu bun tiin , pentru c am sim it în ace ti 15 ani c orice am întreprins sub acest nume, a fost o reu it fie personal , fie colectiv ...

Am s închei această relatare subiectiv , de pe pozi iile celei mai implicate persoane din coal , cu convingerea c nimic nu po i realiza f r oamenii de bun credin , f r un mobil altruist i f r o munc asidu , serioas , sus inut de o perspectiv optimist .

Director adjunct PROF.CHIVULESCU ELISABETA

CTITORII VOIEVODALE – M N STIREA COMANA

Scurt istoric

Situat în comuna Comana, județul Giurgiu, M n stirea Comana, a fost ctitorit de Vlad Țepeș, în anul 1461, ca o m n stire-cetate, dar s-a ruinat pân la sfîr itul secolului al XVI-lea.

Într-un document din 27 septembrie 1461, emis de cancelaria lui Vlad Țepe se menționa "*ca sa fie hotarul (m n stirii) pân unde se împreun cu balta Comanei, drept în iezerul Câlniței*". Aceasta este prima dată când toponimul Comana este folosit în mod oficial.

Locul pe care a fost în lțat m n stirea era odinioară o insul , în mijlocul mla tinilor, iar accesul se făcea pe o poartă aflată în nordul incintei, după ce se traversa un pod de lemn, ulterior incendiat la vreme de primejdie. Râul Câlnița care curge în partea de răsărit a satului Comana, întâlnește balta Comanei pe care o străbate și din care se desprinde în fața m n stirii. În dreptul satului Comana, apa desface un braț care ocolește ostrovul și se reîntoarce apoi în vechea mla .

Din investigațiile întreprinse asupra primelor construcții la Comana, din studierea documentelor vremii, de către mai mulți cercetători, precum Cezar Bolliac, Grigore Ionescu, C.C.Giurescu, dar și din analizele arhitecților care s-au ocupat de restaurarea și consolidarea zidurilor, reiese faptul că M n stirea Comana este ctitoria lui Vlad Țepe . Din această perioadă s-au descoperit urmele unei biserici de plan dreptunghiular (12 x 10 m), care avea fundație din cărmidă, iar partea superioară din bărne. Interiorul bisericii era tencuit și pictat, găsimu-se urme de vopsea roșie și albastru închis. În jurul acestei bisericuțe erau chiliile m n stirii.

Săpăturile arheologice, întreprinse între 1971-1972, au descoperit parțial unele încăperi, dar fără a putea reconstitui întregul ansamblu. De aceea a fost ridicată, în mare parte, din material perisabil, această biserică, cu unele reparații făcute de unii domnitori, a durat un secol și jumătate.

În 1588 boierul Radu Erban, din Mironești, a început zidirea unei m n stiri la Comana pe pământurile moștenite de la mama sa, Maria, iar alegerea locului de ridicare a ctitoriei a fost determinat de existența zidurilor vechii m n stiri, ruinate la acea dată, dar destul de puternice, pentru ca, reface, să asigure protecția noii construcții.

Radu Erban a ridicat în această incintă o biserică, cu hramul Sf. Nicolae. Pisania bisericii pe care a zugrăvit-o și unde, pe zidul de la intrarea în pronaos, a apărut împreună cu soția sa Elina, așa cum o cerea obiceiul ctitoricesc, nu s-a păstrat, fiind înlocuit la refacerea din 1699 – 1700 cu o altă inscripție nepotului său, Erban Cantacuzino. Acesta a înlocuit cum se cuvine numele străbunicului domnesc, pomenindu-l în înscrisul săpat deasupra intrării lăcașului ca primul ctitor al zidirii pe care a refăcut-o.

Între 1653 – 1658, Paul de Alep a însoțit, ca secretar, pe Macarie de Antiohia în c l toria acestuia în Tara Româneasc i în Rusia. El a l sat în relatarea sa asupra c l toriei câteva informații privitoare la l ca ul m n stiresc din 1657: "În dimineața urm toare am plecat (din Gr di tea) i trecând pe ni te drumuri cu hârtoape i printr-o strâmtoare mare, am ajuns la o m n stare închinat Sf. Nicolae, numit Comana, ctoria r posatului erban Voievod, tat l domnului de acum. Ea este o m n stare mare, trainic , închis cu ziduri de piatr . În cele patru colțuri sunt patru turnuri cu galerii boltite de jur împrejur pentru înfrumusețarea aspectului i pentru plimbare. Unul din ele seaman cu unul din turnurile m n stirei Sf. Treimi din Moscova. Clopotnița este deasupra porții.[...] Aceast m n stare este a ezat ca într-o insul , fiind înconjurat de lacuri i de b lți, de ape i de mocirl de nep truns. i nu este nici un drum care s duc spre ea, noi în ine trecând prin ele cu cor biile. Ei spun c , dac împ ratul (adic sultanul) ar veni s poarte r zoi împotriva ei cu întreaga lui armat , n-ar fi în stare s o biruie, lucru ce pare adev rat, c ci poziția este foarte puternic i bine înt rit , între locuri care nu îngheaț niciodat , chiar în iarna cea mai aspr ..." (C latori straini, pp. 210-211)

În 1699 erban Cantacuzino a început restaurarea M n stirii Comana. Lucr rile de recl dire care au durat pân în 1703 i au fost efectuate în spiritul reînnoirilor aduse în tehnica construcțiilor în epoca lui Constantin Brâncoveanu, ca rezultat al deosebitei dezvoltari culturale de-a lungul a trei domnii aproape succesive: Matei Basarab (1632 - 1654), Serban Cantacuzino (1678 - 1688) si Constantin Brâncoveanu (1688 - 1714).

La aceast restaurare el a ad ugat chilia noi celor existente, pe laturile de est i de vest fiind etajate, iar celelalte ref cute integral, a reparat i a în lțat zidurile pân la aproape 15 metri i a împodobit construcția cu elegantul foișor brâncovenesc de pe latura de nord. În lțându-se din balustrada elegant , zece coloane îl împodobesc pe cele trei laturi. Dou din cele zece coloane, aflate la extremit ți, sunt încastrate în zidul cl dirii i au capitelurile împodobite cu vulturul bicefal, însemnul familiei Cantacuzino. Deosebit de bogat , dovad fiind mo iile pe care le avea (Siminovul, Gole ti, Comana, C lug reni, Butesti, Ruica, Buciumeni, Riosul, Petro anca, Prundul, Cop ceni și Crețești), M n stirea a fost în timpul lui Matei Basarab unul dintre principalele centre religioase ale ț rii.

M n stirea Comana s-a aflat în centrul atenției în timpul luptelor antiotomane din 1657-1662, precum i în vremea r zoiului ruso-austro-turc din 1768-1774. În decembrie 1769, Comana a fost asediat timp de trei zile de un deta ament turcesc din Giurgiu i a asistat la trista soart a voluntarilor români, condu i de Pârvu Cantacuzino, care au pierit încercând s salveze m n stirea.

Afectat de r zboaie i de proasta gospod rire, m n stirea s-a degradat treptat. În anul 1728, M n stirea Comana a fost închinat Patriarhiei Sfântului Mormânt din Ierusalim, de c tre Nicolae

Mavrocordat (1715-1716, 1719-1730), deoarece nu au mai existat moștenitori direcți ai ctitorului care s se îngrijească de soarta ctitoriei. Prin această închinare, m n stirea a început s - i piard din averi i mo ii.

Cutremurul din 11 octombrie 1802 a afectat grav întregul ansamblu. În 1860, Cezar Bolliac a vizitat Comana, în vederea secularizării averilor m n stire ti, m n stirea fiind "într-o stare jalnic "

Dup secularizarea averilor m n stire ti din 1863, c lug rii greci au p r sit Comana. De la această dată nu s-a mai făcut nicio reparație timp de peste 100 de ani, toate moșiile fiind expropriate, iar m n stirea devenind biserica parohial a satului.

În 1877 Prefectura județului a fost g zduit în localul fostei m n stiri. La sfâr itul secolului locuia într-o arip arenda ul mo iei, iar în cealalt , funcționa Școala și era g zduit înv ț toarea satului.

În anul 1908 întregul ansamblu arhitectonic de la Comana a fost restaurat pentru prima dată , prin grija Comisiunii Monumentelor Istorice, de istoricul m na stirii ocupându-se Alexandru Lep datu.

În anul 1932 s-a construit în incinta M n stirii Comana Mausoleul Eroilor c zuți în primul r zboi mondial în luptele de pe Neajlov, construirea acestuia fiind f cut la indicația marelui istoric Nicolae Iorga.

A ez mântul a c zut din nou în paragin , mai ales dup cel de-al doilea r zboi mondial.

Biserica a fost grav afectat de cutremurele din 1977 și 1986, dar în perioada 1988 – 1990 a fost consolidat în întregime, iar în anii urm tori, repictat .

La 1 august 1992, M n stirea Comana a fost redeschis . Din inițiativa patriarhului Teoctist, Comana a redevenit m n stire de c lug ri, iar din 2007, a fost supus unui nou proces de restaurare în vederea aniversării a 550 de ani (în 2011) de atestare documentar .

M n stirea Comana – necropol domnească

Biserica M n stirii Comana a fost necropol a domnitorului Radu erban și a familiei acestuia, precum și a Cantacuzinilor înrudi i cu ei. În 1640, la 20 de ani, dup ce Radu erban a fost înmormântat în marea catedral Sfântul tefan din Viena, cele două fiice ale sale, Anca și Elina, i-au adus osemintele la M n stirea Comana, iar mai târziu au fost și ele îngropate tot aici. În biseric au mai fost înmormânta i so ul Anc i, Nicolae P tra cu (care era fiul lui Mihai Viteazul), precum și fiul lor, Mihai P tra cu. În secolul al XVIII-lea, Comana a devenit loc de înhumare a Cantacuzinilor: fiul Elinei, marele sp tar Dr ghici Catacuzino, a fost înmormântat aici, al turi de cei doi fii ai s i, Constantin și erban. Acesta din urmă a fost al treilea ctitor al m n stirii și a fost îngropat în 1710,

al tui de prima lui soie i fiica lor. De asemenea, aici a fost înhumat i marele boier Pârnu Cantacuzino, din neamul lui Dr ghici Cantacuzino, dup ce a fost ucis în luptele cu turcii, în 1769.

În ceea ce-l prive te pe ctitorul bisericii, domnitorul Vlad epe , se tie c a fost ucis în urma unui complot al boierilor. Nu se cunoa te sigur locul unde s-a petrecut omorul i nici unde a fost înmormântat. Marele istoric Nicolae Iorga vorbea despre o tradi ie, potrivit c reia domnitorul ar fi înmormântat în apropierea M n stirii Snagov, ctitorit de acesta, dar prof. univ. dr. Constantin Rezachevici, cercet tor tiin ific la Institutul de Istorie “Nicolae Iorga”, afirm acum c cea mai plauzibil ipotez este aceea c Vlad epe a fost ucis în apropierea M n stirii Comana, în timpul luptelor cu turcii care veneau dinspre Giurgiu i îl aduceau pe Basarab Laiot la domnie. Iar trupul s u, f r capul care a fost trimis la Poart , nu putea fi înmormântat decât în cea mai apropiat ctitorie a voievodului, M n stirea Comana. Cercet rile arheologice au descoperit un mormânt f r piatr funerar , pe latura sudic a bisericii din timpul lui Vlad epe , care ar putea fi numai ipotetic atribuit domnitorului. Este posibil ca mormântul s fi fost dezafectat odat cu întreaga biseric la sfâr itul sec.al XVI-lea.

M n stirea Comana - azi

La etajul cl dirii se afl acum Biblioteca i Sala Tronului, unde se g sesc obiectele de cult, icoanele vechi, c r ile de cult i celelalte artefacte descoperite aici. Beciurile spa ioase, dispuse pe toat suprafata a Casei Domne ti, sunt singurele care se p streaz întregi din cl direa ridicat la începutul secolului al XVII-lea. Acestea au fost restaurate ca lapidariu, unde sunt expuse buc i de pietre tombale ale membrilor familiei ctitorilor înmormânta i aici, fragmente de coloane, pisanii foarte vechi, precum i armuri medievale, steaguri de lupt i portretele voievozilor i ctitorilor.

Printre odoarele de pre ale bisericii se afl icoana f c toare de minuni a Sfântului Ierarh Nicolae, veche de peste 300 de ani, o racl cu p rticele din moa tele Sfintei Ecaterina, iar din 2012, o nou racl cu p rticele din moa tele Sfântului Ierarh Nicolae, ale Sfântului Ierarh Nectarie Taumaturgul, i ale altor sfin i.

Prof. Nicoleta Manta

Surse:

1. <http://www.manastireacomana.ro/>
2. http://ro.orthodoxwiki.org/M%C4%83n%C4%83stirea_Comana
3. <http://episcopiagiurgiului.ro/Index/index.php?dir=Manastiri&page=comana>

DESPRE ENTUZIASMUL LECTURII UNUI NOBELIST

Fără să-mi doresc să par prea ... sau prea-prea , recunosc că de niște ani nu înțeleg întocmai ce calități trebuie să întrunească cărțile nobeliștilor în literatură. Ca cititor mai avizat aș avea pretenții mai mari , recunosc, și ele vizează artisticul..

Sentimentul meu este că în arta literară se petrece ceva în detrimentul valorii expresivității .

Să nu fiu greșit înțeleasă, nu caut cu aviditate tropii, dar îmi lipsesc, recunosc, după o lectură a romanului „ Călătorie de nuntă “ de Patrich Mediano, nobelistul anului 2014.

Cartea se citește ușor, poate mult prea ușor, spre deosebire de cărțile Hertei Muller (nobelista anului 2009) aproape nu-ți ajunge pentru a acoperi un drum Ploiești – Cluj(sic!).Ambii nobeliști, primul mai mult, dau senzația că lumea se destramă , că nimic nu are consistență.

Cartea este despre un realizator de documentare aflat la o vârstă la care totul ar putea face cu entuziasm: meseria pentru care a acumulat experiențe ; căsnicia proprie – care a ajuns o mezialianță neînțeleasă ; prietenii- care au devenit mici relații triunghiulare murdare , neînțelese: mai pe scurt, cartea mi s-a părut o lectură de tip clișeu repetat , un îndreptar subiectiv al Parisului (Milano) , orașe destul de cunoscute de mine nu numai ca aglomerari urbane, ci și ca atmosfera .

Pare subțire și motivul conflictului – un act sinucigaș care deblochează amintiri anoste , petrecute în timpul războiului, resimțit de francezi atât de diferit.

Nu cred că este veridic,motivat sau consistent sentimentul de dezabuzare care se desprinde din întreaga carte.

Cred că nu am găsit ceva care face ca lectura să fie totuși un act de împlinire .

Recunosc două motive care se întrepătrund în sufletul meu , unul mai puțin obiectiv ...

Cartea surprinde prin alternarea planurilor narrative , prin personalizarea obiectivelor ce devin purtătoare de semne umane- se poate vorbi de o tabietizare excesivă.

Prin evocarea atmosferei Parisului suburban sau a Provinciei , cartea se remarcă printr-o eleganță a reacțiilor, printr-o lascivitate plină de promisiuni probabil dorite, printr-o prețiozitate greu de înțeles pentru majoritatea cititorilor.

Motivul subiectiv pentru care recomand o asemenea lectură face referire la 14 Iulie , ziua în care și " Bastillia mea" a căzut, găsim-mi perechea și sensul vieții. Dar despre golul vieții, pentru mine, acum 35 de ani , pentru 14 Iulie – nici nu poate fi vorba. Pentru mine începea un altfel de „ Călătorie de nuntă” : anume bazată pe sentimente motivante , pozitive.

Iată ce îmi lipseau poate cel mai mult din această „ Călătorie de nuntă” , sentimentele dacă nu pasionale , motivante sau o metaforă, ce prin semnificații să se apropie de "mândra crăiasă, a lumii mireasă".

Personajele trăiesc într-o lăncezeală , în mezalianțe , nu au idealuri motivante , poate nu au nimic sfânt ...pentru că sunt gata să se recunoască ca învinșii vieții.

Cercetarea vieții se scufundă în promiscuitate , în derizoriu, în amănări...

Este o pseudoviață , în care importantul , vitalul , se estompează , trece pe planul secund , iar amănuntul intră în grosplan , trăiește – merită cercetat- propune autorul.

Imprevizibilul îmi va scoate în cale și un alt titlu al acestui autor neobișnuit pentru mine , dar mărturisesc , fără fals patriotism că prefer ultimele lecturi semnate de A. Pleșu sau Dan Puric, ca să nu reiterez părerea că Mircea Cărtărescu, propus de câțiva ani de țară să candideze la Stockholm la MARELE NOBEL, este una mai bună!!

Merită să mă contraziceți , sau poate să fiți de acord cu mine...

Prof.Chivulescu Elisabeta

Despre Dora Bruder de Patrick Modiano

Am promis că nu mă voi mulțumi cu primele impresii create după lectura unui singur roman (“Cronica de nunt”), fie și al nobelistului pe anul 2014, Patrick Modiano.

Formal mă impresionat, din nou, lipsa voluminozității romanului “Dora Bruder” și nu știu dacă ar trebui să mă bucur sau nu... Îmi vin în minte cărți cu același număr de pagini, dar care mă au încântat fără rezerve: “O zi din viața lui Ivan Denisovici” de A. Soljenitin-nobelist; “Inimă de câine” de M. Bulgakov; “Trista și incredibila poveste a candidei Erendira și a bunicii sale fără suflet” de Gabriel Garcia Marquez-nobelist; sau “Profetul” de Kahlil Gibran ...etc.

Deci, să zicem că, după “Cronica de nunt”, “voluminozitatea” “Dorei Bruder” nu mă surprins, dar nici nu-mi promitea multe! Cele două romane se înrudesc, de altfel, foarte mult, deși nu tematic, în ciuda faptului că se referă la aceeași perioadă istorică. Înrudirea este marturisită, la pagina 45, de însuși autorul și se referă la geneza comună a celor două romane: “Mi se pare că nu voi reuși niciodată să dau nici peste cea mai neînsemnată urmă a Dorei Bruder. Atunci, pentru că nu aveam nicio dovadă, am început să scriu un roman, “Cronica de nunt”, o modalitate printre altele de a continua să-mi concentrez atenția asupra Dorei”....sau mai jos: “Azi îmi dau seama că a trebuit să scriu două sute de pagini ca să pot capta, inconștient, o umbră palidă a realității.” Rigaud și Ingrid, sinuciga din romanul “Cronica de nunt” i-ar fi putut încrucișa drumurile cu Dora, ar fi putut contempla Parisul sub nămezi: în zona stației de metro Nation de după stația Bastille cu corespondența pentru PorteDoree, bulevardul Soult cu străduțele care se învecinează cu strada Picpus, unde se afla pensionul Saint-Coeur-de-Marie, de unde, probabil, a evadat spre moarte sigură Dora B., eroina celui de al doilea roman. Iată din nou prezența realității unei sumbre și neașteptate dispariții, anunțate tot prin ziar “Paris-Soire” din 1941. Urmează o cascadă de supoziții (cantitatea elementelor lexicogramaticale ale prezumției sunt inepuizabile: “*nu există certitudini*”-verbul dominant este- *se pare*-care primește tentative de certitudine, de palpabil, de dovadă)-supoziții motivate tot timpul de geografia concretă a străzilor pariziene, iar pe alocuri de datele biografice proprii ce vizează în special familia, dacă se mai putea numi așa, mediul în care ar fi crescut naratorul-autor însuși.

Recunosc că nu am socotit fericită metoda identică din cele două romane de a introduce intriga: anunțul de mică publicitate, aparent banal; sau situarea acțiunilor, evenimentelor presupuse în cea mai mare parte, într-o geografie urbană atât de riguroasă și într-o diacronie atât de exactă (an, lună, zi, oră). M-a obosit o asemenea lectură, dar recunosc că mă așteptat: am descoperit un talent narativ care atrage ostentativ atenția, parcă, (iaca mă amolipsit de prezumtiv!) asupra faptului că banalul, pasagerul din viața noastră conține ipotetică rămadă de major, de vital, de... fără de care nu se poate sau nu ar trebui să se poată. Graba noastră ne determină, adesea, să nu dăm importanță, decât imediatelor interese proprii și uităm perspectiva spațio-istorică pe care ne conferă gazul, memoria sau conexiunile. În carte anunțul banal de ziare despre o dispariție, se transformă într-o acuză gravă la adresa celor care i-au produs omenirii cel mai mare pogrom. Represaliile asupra familiilor

evreie ti, lini tite, încadrate în chip fericit în societatea francez , chiar cu merite patriotice demonstrate prin statut de invalid de război, sunt resimțite în această carte crunt fie prin relații directe, care culminează în zilele de 8-14 decembrie 1941 ”perioada cea mai sumbră...pe care a cunoscut-o Parisul de la începutul ocupației”, fie prin fișe cu referiri pasagere la o viață de om: Claudette Bloch-32 de ani (supraviețuitoare a holocaustului), Josette Delimal-21 de ani, Tamara Isserlis-studentă la medicină, Ida Levin-19 ani sau Hena, care toate au fost închise pe motive minore (una din ele a pus steaua galbenă în celula sa!) la prefectură, unde lucrau mult”zeloși”fără suflet, apoi la Tourelles și la Drancy, ca apoi să o ia pe drumul către AUSCHVITZ.

De aici cartea primește accente tragice, cum nici nu se putea altfel, autorul găsește un mod impresionant de a ne face să intrăm în pielea, în sufletul aceluia care pleacă către neant asemenea celor torilor temerari care pleacă către ceva complet necunoscut spre a cunoaște și pentru ceilalți. Modul calm, eroic de a privi propriile neputințe, încercările de a ”găzui” de cei care au rămas în urma lor !Pentru cât timp?Pentru care ai lor? Finalul romanului cuprinde o reproducere (sunt, poate, prea multe pe parcursul unui roman doar de 121 de pagini format de buzunar) a unei scrisori către doamna Tartakovsky, scrisă de Robert (soțul) în anul 1942, scrisoare depistată de autor în 1995 la vestitele librării de pe cheile Senei, un ”document autograf”, ceea ce însemna că (autorul ei-nota bene) destinatarul ei și cei apropiați lui dispăruseră și ei”...Esența scrisorii rămâne și după 55 de ani:”Ieri m-au ales pentru plecare. Moralmente eram de mult pregătit”-comunica Robert Tartakovsky-responsabil de rubrica de arte, în zile mai bune.Modul în care își descrie situația dovedește atât altruism cât numai într-un sfânt încapere:”...a vrea ca mama sau altcineva să nu-și facă griji...” (reluat pe parcursul epistolei-nb);”...a dori să nu vă frământați prea mult.Insist ca Marthe să meargă în vacanță.T cerea mea nu va însemna niciodată că lucrurile merg prost...Recomand tuturor prietenilor să plece dacă pot, să meargă în altă parte, fiindcă aici trebuie abandonat orice speranță...”

În scrisoarea adresată mamei neterminată...”...Mă gândesc la voi, la mama. La toți prietenii care m-au ajutat cu atâtă afecțiune ca să fiu liber.... Pe curând, este ora apte...”

Modiano se opune în felul său uitării care are culoarea ”betonului” zidului cazarmii de la Tourelles, pe care acum s-a instalat o placă cu:”Zonă militară. Este interzis să se filmeze...” și confirmă, că neutralitatea locurilor nu poate fi pusă sub index. La fel stau lucrurile azi cu Drancy, nu departe de aeroportul Roissy ”S-a construit o autostradă, s-au distrus chioșcurile....pentru a face din ea un spațiu cât mai neutru și cenușiu puțin”...Toate prezumțiile despre cei ce au trecut aici, ca într-o ultimă gară a vieții: ”patru mii de copii, după ce mamele lor au fost deportate”, ”sute și sute de femei,despărțite de copiii lor”, despre ce a fost aici -se certifică în final prin exemplul unei singure familii:fam Bruder. Dora de 16 ani, arestată în decembrie1941, își regăsește tatăl,pe Ernest, deportat din martie la Darcy, probabil în august pentru câteva zile, motiv pentru care ea nu va pleca către Pithiviers, ratând o ocazie unică de a se salva de Auschwitz, către care se va îndrepta cu alți o mie de deținuți pe 18 septembrie. Mama Dorei, Cecile, a luat aceeași cale pe 11 februarie 1943, după ce a fost arestată de două ori, după ce și-a revăzut soțul la Drancy pentru zece zile și în timp ce Dora se afla prizonieră la Tourelles...Absurd!-am striga.E prea muuult!

Apoteotic, dar convingător, Modiano consemnează prin ultimele fraze ale cărții sentimentul pustietății care-l copleșește frecvent în Paris chiar și în momente de ambuteiaje sau când se află chiar în Gara de Nord...

Deși nu aveam intenția să fac referiri la conținutul, subiectul romanului, am luat aici, punându-mi o întrebare: po și să vorbești despre ceva ce te copleșește atât de mult?

După lectură am simțit o teribilă dorință de a recita o poezie a lui A. Andrioiu despre eroi, din care domniilor voastre, cititorilor ajunși aici, a reproduce doar: ”Aplece-se genunchiul rii, spre aceste inimi” și ”Ei au murit spre a nu se mai muri...” cu o oarecare modificare îndrăznească ”Ei au murit spre a nu se uita niciodată !!”

Cred că P.Modiano a reușit cu această carte!

Prof. Chivulescu Elisabeta(8.ian.2015)

DIFICULTĂȚILE ÎNTÂMPINATE ÎN MOTIVAREA ELEVILOR LA CLASĂ

În calitate de profesor de limba engleză, cu o experiență la catedră de 10 ani, pot spune că am observat că este din ce în ce mai greu să adaptezi modul de predare la cerințele societății de astăzi, respectiv să-i motivezi pe elevi să învețe pentru ei.

În calitate de profesori, noi trebuie să ținem pasul cu toate schimbările. Personal, spun că am încercat o serie de metode pentru stimularea interesului elevilor spre limba engleză. Am să descriu aici câteva.

Am început cu încercarea de a-i cunoaște mai mult pe elevi, precum și nevoile lor de cunoaștere, punând accent pe partea de introducere în noul subiect de predat pe „Lead-in”. Elevii se deschid mai mult dacă le redai tu întâi ceva din experiența ta în legătură cu acel subiect de predat.

Apoi, am încercat de-a lungul anilor, schimbarea manualelor din dorința de a găsi ceva mai apropiat de nivelul lor, cu subiecte mai actuale, fără senzația de clasic. Am observat că pentru ei contează foarte mult și aspectul manualului. Dacă e aerisit, cu texte frumoase, abordabile, cu teme interesante, atunci e mai bun. Spre exemplu, am avut un succes deosebit cu manualul “Opportunities” de la editura LONGMAN, introdus la clasa a IX-a în anul școlar 2013-2014.

De asemenea, am renunțat de-a lungul timpului la temele clasice, verificate oră de oră și am ales varianta proiectelor lucrate în grup, care stârnesc mai mult interesul elevilor. Am întâmpinat probleme cu elevii care lăsau totul pe seama celor mai buni ca ei.

Am apelat și la tehnologie pentru a mă ajuta să le stârnesc interesul. Elevii mei au făcut prezentări Power Point foarte atractive, deși au mai avut oarecare probleme la prezentarea a ceea ce au lucrat.

Am lucrat împreună cu elevii fișe precum “Fructele în engleză”, “Simboluri ale Londrei”, fișe pe care ulterior le-am expus în clasă.

Portofoliul elevului a fost o altă metodă aleasă de mine, pentru a-i ajuta să se cunoască mai bine, să se autoevalueze. Desigur, am avut și portofolii ce nu au fost complete sau în care am văzut o lipsă de interes.

Aș mai putea adăuga, dar sunt sigură că mulți dintre colegii mei știu deja la ce mă refer când spun metode și probleme întâmpinate în realizarea lor. Am încercat să găsesc metode mai bune pentru a realiza un bun management al clasei în timpul orei de engleză.

Cred că pe viitor voi alege portofoliile digitale, deoarece elevii, în general, iubesc calculatorul și astfel vor găsi în el și un mijloc util de a-și îndeplini sarcinile la limba engleză. Vreau, de asemenea, să-i desprind cât mai mult de metoda “copy-paste”, să le dezvolt gândirea critică, să nu ia de bun tot ceea ce găsesc pe internet.

Alcătuirea unui portofoliu va lua mult timp, dar voi căuta să îi ajut cu discuții, mini-conferințe programate cu elevii în care să găsim soluții la problemele întâmpinate. Elevii vor lucra după un plan stabilit de comun acord, plan la care vom discuta în detaliu fiecare componentă. Voi realiza și un blog al clasei unde elevii pot găsi informațiile necesare pentru a realiza un portofoliu reușit la engleză.

Tehnologia ne invadează tot mai mult viața și a devenit ceva indispensabil, elevii nu-și pot imagina viața fără telefon mobil sau conexiune permanentă la internet. De ce să nu transformăm aceste gadget-uri (smartphone, tabletă) în obiecte didactice, cu ajutorul cărora să-i facem pe elevi să se simtă mai confortabil la ore?. Acestea ne vor ajuta, de asemenea, să-i pregătim pentru a face față societății după ce ies de pe băncile școlii.

Elevii trebuie să se simtă iubiți, apreciați. Afecțiunea și prietenia arătată față de ei în cadrul orelor, vor da roadele așteptate. Nu e suficient ca ei să învețe sau să răspundă la ore de frică unei pedepse sau a unei note rele, ci din dorința de a fi pe placul profesorului, de a primi laudele și aprecierile lui.

Un profesor adevărat va îmbina totdeauna exigența cu dragostea și respectul față de elevi, iar orele lui vor deveni o plăcere, nu un chin pentru elevi. El îi va trata pe elevi diferit doar atunci când va preda lecția, folosind acele metode prin care toți elevii să ajungă să înțeleagă materia predată, metode care pot diferi de la elev la elev.

Elevii nu trebuie să se teamă când îl văd intrând pe profesor în clasă. Dimpotrivă, ei trebuie să-l aștepte cu nerăbdare, să-și dorească să-l vadă și să-l asculte. Să-și dorească să învețe ceva nou. Dar asta atârna numai de profesor.

Și, nu în ultimul rând, un profesor care dorește să fie iubit, apreciat și ascultat de către elevi, trebuie să-și amintească de vremea când și el era doar un copil speriat, așezat într-o bancă la perete.

Samuel Smiles spunea: „O bună educație cere ca educatorul să inspire elevului stimă și respect și nu se poate ajunge la această prin nimicirea individualității elevilor și prin asuprirea stimei de sine.”

Prof. Pleșoianu Haricleia

Bibliografie:

Comenius, J.A., Didactica Magna, EDP, București, 1970

Dragan I., Psihologia pentru toți, Editura Științifică, București, 1991

Istoria cifrei zero

Zero înseamnă, primordial în matematică, dar și absența oricărei cantități. Trăind într-o lume materială, omului i-a fost foarte greu să înțeleagă noțiunea de **zero** ca un concept. Totuși, matematicienii și filozofii marilor civilizații ale omenirii au conceptualizat că ne-existența unei cantități reale trebuie să aibă o identitate clară, de sine stătătoare.

Nici grecii antici, dar nici romanii nu recunoscteau **zero** ca fiind o cifră.

După cum bine știm, întreg sistemul matematic nu ar fi posibil fără cifra zero. Această cifră este atât de importantă, încât chiar niciun sistem matematic nu ar fi posibil fără existența sa. Din această cauză este imposibil să nu ne întrebăm, cine a inventat această noțiune abstractă?

Denumirea **zero** provine din cuvântul arab **sifr**. Deși s-ar putea crede că există dintotdeauna, în realitate, numărul **0** a apărut destul de târziu în istoria matematicii.

Apariția și utilizarea numărului și/sau a cifrei **zero** (0) este destul de greu de stabilit exact în timp. Motivul este dat de faptul că 0 presupune un anumit grad de abstractizare, iar noțiunile "nimic", "gol", "vid" erau greu de înțeles și acceptate de către civilizațiile antice.

Putem spune că 0 a apărut inițial în scrierea numerelor, din necesitatea de a face distincție între acestea. De exemplu, folosind 0 în scrierea în cifre a numărului "două sute apte" (207), putem să-l deosebim de numărul "douăzeci și apte" (27).

Utilizarea lui zero ca număr a apărut mult mai târziu. Definirea numărului 0 presupune și definirea modului în care acesta interacționează cu celelalte numere, adică înseamnă și dacă are sens adunarea cu 0, înmulțirea cu 0, împărțirea la 0.

La început, în civilizațiile antice numerele reprezentau doar o mulțime de obiecte. Civilizațiile antice foloseau diverse sisteme de numere și diverse simboluri.

Civilizația babiloniană (1700 î.C.) scria pe tablele neare folosind scrierea cuneiformă. Ei utilizau un sistem numeric în baza 60 (sistemul de numere folosit astăzi de noi este în baza 10). Nu existea cifra 0 și se înțelegea din context dacă era vorba, de exemplu, de 2105 sau 215.

Mai târziu, în jur de 700 î.C., odată cu dezvoltarea civilizației babiloniene și intensificarea schimburilor comerciale a apărut necesitatea practică de a folosi un semn pentru a putea face distincție între, să spunem 2105 și 215. Astfel, ei au introdus semnul " : 21 " 5 înseamnă 2105.

Prin mileniul I î. Hr. babilonienii obișnuiau să lase un spațiu gol atunci când făceau referire la cifra zero. Mai târziu, prin secolul al IV-lea î. Hr., chinezii i-au copiat

pe babilonieni și nu au putut să definească valoarea lui “zero” decât printr-un spațiu gol. Abia în anul 200 î. Hr. babilonienii au reușit să umple spațiul gol cu un simbol neobișnuit. Aceasta a fost prima formă a cifrei zero. Semnul apare doar în textele astronomice și niciodată la sfârșitul unui număr.

Grecii nu au adoptat această scriere și utilizarea lui 0. Se pare că motivul este mai degrabă filozofic, pentru ei nu avea sens noțiunea de nimic, gol. De asemenea, deoarece numerele erau reprezentate prin lungimi de segmente nu a apărut nici necesitatea practică de a introduce cifra 0. Teoria numerelor a lui Euclid se bazează pe geometrie.

În anul 1247 apare pentru prima dată cifra zero sub forma pe care o cunoaștem și în prezent, 0. Într-un manuscris chinezesc, în care sunt efectuate mai multe calcule, apare forma actuală a cifrei zero. În mai multe texte indochineze, s-a descoperit recent, că cifra zero era cunoscută și utilizată așa cum o cunoaștem noi în prezent.

De asemenea, și mayașii au făcut cunoștință cu celebra cifra zero. Ea apare în diferite forme, uneori sub forma unei scoici, alteori erau utilizate simboluri străine. Zero era prima zi din lună, dar întruchipată și zeul morții, ceea ce i-a împins pe arheologi să creadă că zero era o noțiune confundată cu sfârșitul. Dar la fel ca babilonienii, mayașii utilizau cifra zero în raport cu divinitatea.

În India, cifra zero a apărut undeva prin anul 200 î. Hr. într-un manuscris și era reprezentat printr-o serie de puncte și numite “sunya”, adică vid. De-a lungul secolelor, matematicienii hinduși au dezvoltat diverse proprietăți ale cifrei zero și i-au dat forma actuală. În secolul al IX-lea arabii au descoperit sistemul aritmetic hindus și au tradus “sunya” prin “sifr” și a fost latinizat odată cu transmiterea sistemului matematic prin Europa. În acest fel, punctele albe s-au transformat într-o cifră care a fost numită zepharum, adică zero.

În cărțile matematicienilor indieni **Brahmagupta** (650 DC), **Mahavira** (830 DC) și **Bhaskara** (1130 DC) găsim încercările acestora de a defini adunarea, scăderea, înmulțirea și împărțirea la 0. Descoperirile matematicienilor indieni au fost preluate de matematicienii arabi. Aceștia au dat numărului 0 denumirea de **sifr**.

Al-Khwarizmi a descris în cartea sa sistemul numeric indian bazat pe cifrele 1, 2, 3, ..., 8, 9 și 0.

Aceste noțiuni s-au răspândit în timp și astfel în secolul 12 matematicianul **Rabbi Ben Ezra**, din Spania arabă introduce matematica arabă și sistemul indian de numere în Europa.

În același timp, descoperirile matematicienilor indieni s-au răspândit și în China, unde simbolul 0 a apărut în secolul 12, în tratatele matematicienilor **Qin Jiusha** și **Zhu Shijie**.

În Europa, trebuie remarcat matematicianul italian **Fibonacci** care descrie în tratatul **Liber Abaci** cele 9 cifre indiene plus cifra 0.

Bibliografie :

- 1.<http://www.matematicon.ro/free-zone/stiati-ca/113-free-zone/stiati-ca/386-numarul-0>
- 2.<http://www.efemeride.ro/povestea-cifrei-zero>
- 3.wikipedia

Referat realizat de Georgiana Canache

MANIFESTUL EDUCAȚIEI

-recenzie-

Învățător: Toader Ecaterina

În acest material a fost analizat cartea autorului Andy Szekely intitulată „Cum putem deveni mentori pentru copiii noștri”.

Această carte „inspira schimbare! Schimbarea în noi, în mentalitatea noastră de adulți, de părinți, de profesori. Schimbarea în relațiile noastre – cu copiii, cu profesorii, cu ceilalți părinți. Schimbarea în societate – în instituțiile private sau ale Statului, care ar avea nevoie să alinieze sistemul educațional cu societatea modernă în care trăim” afirmă Bianca Giurgiu.

„Manifestul educației” este structurat pe patru părți.

- Partea I: „Educația a murit, trăiască dezvoltarea personală!” cuprinde cinci capitole dintre care spicuiem: „Ce ne învață sistemul educațional?”, „Ce ar trebui să se predea la coală?”, „Soluțiile pentru un sistem educațional puternic și bun”, „De la educație la dezvoltarea personală”.

Concluzionând, stipularea nevoii schimbării se conturează în educație, în familie și în societate, astfel încât se încurajează progresul, nu perfecțiunea, cooperarea, nu competiția.

Școala ar trebui să pună accentul pe practicile care îmbogățesc omul, nu pe informațiile care îmbogățesc doar cultura generală.

- Partea a II-a : „Cum îi pot ajuta părinții pe profesori” în care găsim :
- Rolul educației și al eredității pentru descoperirea genilor.
  - Cele patru tipuri de inteligență care ar trebui dezvoltate în școli : inteligența minții, inteligența inimii (emoțională), inteligența trupului, inteligența spiritului.
  - Cum se dezvoltă armonios un individ pornind de pe bazele școlii.
  - Care este rolul profesorilor și cum pot fi ei ajutați de părinți ca să contribuie la educarea armonioasă a copiilor.

Se accentuează ideile referitoare la teoria inteligențelor multiple care oferă un cadru foarte bun de înțelegere a motivelor pentru care copiii și tinerii din școli merită să fie expuși la diferite tipuri de activități, dincolo de cele din cadrul programei școlare.

Rolul profesorilor este crucial, deoarece ei propun activități extra școlare.

Rolul părinților este esențial, deoarece ei sunt cei care ar trebui să poarte un dialog cu profesorii, pornind de la conceptul de inteligență multiplă. Secretul „împrietenirii” părinților cu propriii copii, mai ales vârsta dificilă a adolescenței, este să le adopte prietenii, să le cunoască anturajul.

Părinții trebuie să devină un adevărat exemplu pentru copiii lor.

- Partea a III-a : „Cum îi pot ajuta părinții pe copiii ... și pe ceilalți părinți?” care cuprinde :

- Cele trei modalități de învățare și cum sunt ele aplicate în coli: experiența indirectă (folosită în coli), experiența directă (aproape deloc folosită în coli), modelarea (folosirea doar la nivel subconștient și neproductiv în coli).
- Opte greșeli de evitat în învățarea clasică.
- Ce este învățarea experiențială și ce caracteristici are.
- Ce este modelarea excelenței umane și cum poate fi ea făcută în mod conștient.
- Cum pot fi combinate cel mai bine diversele modalități de învățare atât la copii cât și la adulți.

Interesante sunt cele 7 greșeli ce se fac în legătură cu învățarea indirectă. Cunoscându-le, vom ști cum să ne accelerăm procesul de învățare.

Există 3 modalități prin care putem învăța:

1. Indirect: din cărți, internet sau materiale audio/video
2. Direct: prin experiența concretă și acțiune persistentă
3. De la mentori: luând model de la trainerii, profesorii și, mai ales, oameni care au reușit ceea ce ne dorim noi.

Secretul performanței este să combini toate cele 3 modalități, dar nu oricum, ci cu anumite proporții.

Formula măiestriei este: 25% Indirect + 25% Modelare + 50% Direct. Concret, când vrei să obții performanță într-un anumit domeniu, ai nevoie să te informezi despre acel domeniu 25% din timpul alocat, să înveți de la mentori 25% din timp (oameni care au reușit în domeniul respectiv și pe care îi admiri), iar 50% din timp să acționezi.

- Partea a IV-a : „Programul de 30 de zile prin care înveți cum să înveți împreună cu un discipol.”

Acest program presupune 30 de pagini cu întrebări care să te ajute să înțelegi, să clarifici și să îți asumi ce înveți în fiecare zi, atât tu, cât și partenerul tău în acest proiect.

Întrebările sunt:

- Ziua _____
- Ce îmi propun / mi-am propus să învăț astăzi cum ?

-
- Monitorizare reciproc

EU	PARTENERUL DE PROIECT
Învățare indirectă (ce am citit, ascultat, vizionat, etc)	
Învățare directă (ce am făcut concret, experimentat)	
Modelarea excelenței (de la cine am învățat în mod deliberat și ce)	

Ce notați dau pentru progresul meu astăzi ? _____

Această carte a fost scrisă pentru părinți, dascăli și pentru elevii din ciclurile școlare superioare, care o pot folosi mai ales ca să învețe ... cum să învețe.

În concluzie, este necesar să se îmbine stilul clasic de învățare cu stilul modern, acest lucru ducând la o îmbunătățire a procesului de învățare al elevilor. În acest fel, elevii vor putea beneficia de modalități atât clasice, cât și noi, moderne de însușire a cunoștințelor dobândite.

Stiluri de învățare – cum să le aplici

Fiecare dintre noi are un sistem senzorial preferat (uneori două). Sistemul senzorial preferat determină stilul de învățare preferat.

Teoriile învățării ajung la concluzia că cel mai bun impact al învățării este implicarea tuturor sistemelor senzoriale principale.

Cel care învață trebuie să vadă ce învață (grafice, diagrame, etc), trebuie să audă ce învață (vocea profesorului, demonstrații pe casete audio, muzică) și trebuie să

experimenteze (jocuri de rol, practic , etc). Educația trebuie să fie o experiență multisenzorială .

Avem la dispoziție 5 simțuri pentru a codifica informația (văzul, auzul, kinestezia, mirosul și gustul). Kinestezia se referă aici în sens larg la senzații și emoții.

Este bine să implicăm cel puțin două simțuri în învățare.

Deci, „Manifestul educației” e o chemare la acțiune, motivată de a porni la drum și de a te ține de el indiferent de circumstanțe” (Simona Straut).

„E o carte revoluționară , care te învață cum să construiești un model nou, nu cum să lupă împotriva celui vechi” (Claudia Wotsch).

Educația, libertatea de a construi un viitor

MINECRAFT sau cum pot învăța copiii prin joc

Într-o zi, o elevă de la clasa a III-a îmi povestea foarte entuziasmată despre experiențele ei cu jocul Minecraft: „*Endermen-ii* m-au atacat, dar eu am intrat într-un *dungeon* făcut din *bricks* și am folosit sabia de *diamond*, apoi am cules *emeralde* și când mi s-a făcut foame am găsit niște *raw beef*.” Am rămas foarte uimită de acest amestec neașteptat de cuvinte, dar și de faptul că la vârsta ei deține un astfel de vocabular, pe care cu siguranță l-ar fi dobândit mult mai greu în timpul orelor de engleză. Mi-am dat seama că acest joc reprezintă o oportunitate nemaipomenită de a-i ajuta pe copii să își îmbunătățească abilitățile de comunicare în engleză. M-am hotărât să acord mai multă atenție acestui joc.

Ce este Minecraft și cum poate fi folosit la clasă?

Minecraft este un joc de construire, de explorare, creativitate și chiar colaborare. Jocul a fost creat de Markus Persson, un suedez programator/designer de jocuri video cunoscut sub numele de Notch, în 2009 și pus la dispoziția publicului în noiembrie 2011. Astăzi, jocul rulează pe diverse dispozitive, computerele desktop, smartphone-uri Google Android, Apple/iOS.

Există mii de moduri, pentru joc, care permit oamenilor să joace în lumi predefinite, cum ar fi o replică a Parisului (cu Turnul Eiffel inclus) sau a civilizației Maya.

În Suedia, sunt școli, care au făcut din Minecraft, disciplină obligatorie pentru elevii în vârstă de 13 ani. "Ei învață despre urbanism, aspecte legate de mediu -ecologie, învață o limbă străină - engleză, chiar cum să -i planifice viitorul", a declarat Monica Ekman, profesor la școala Viktor Rydberg.

Ca profesor de istorie, poți crea "misiuni de cercetare", în care elevii se pot plimba și explora lumi/civilizații antice. Predând engleza, poți juca Minecraft colectiv în sala de clasă, cu o condiție: să comunici atât oral, cât și prin text numai în limba engleză.

Elevii pot învăța o mare varietate de cuvinte legate de roci, metale, pietre prețioase, tipuri de copaci, trăsături ale solului, arme și unelte, și sunt implicați în activități de supraviețuire, vânatoare, câmpare, arhitectură, tâmplărie. Există și cărți care îi pot ajuta să descopere legătura dintre joc și materiile studiate în școală: tiina, matematica, studiile sociale, arhitectura, limbile străine.

În cursul jocului, copiii își pot dezvolta și alte abilități pe lângă cele de supraviețuire, de gestionare de soluții și de comunicare.

Abilități de cercetare

Când cei mici vor să construiască un sistem de iluminat complicat pentru o casă, ei apelează la WikiHow, YouTube sau alte resurse unde găsec tutoriale despre cum să construiască sisteme elaborate pentru orașele lor.

Abilități de comunicare

Elevii au grupuri speciale în cadrul cărora pot comunica chiar și cu jucători din alte țări. Ei învață să evolueze prin prisma unor personalități diferite și trebuie să rezolve neînțelegerile dintre alți jucători. Ei învață să respecte dorințele altora și să își comunice propriile dorințe și să ajungă la o înțelegere cu ceilalți. Dacă nu există o bună comunicare în Minecraft, atunci jocul nu funcționează. Lucrul cu ceilalți în modul Multiplayer este cheia pentru a construi și menține o lume care să fie viabilă pentru toți.

Ortografie

Copiii învață să scrie corect atunci când își împărtășesc impresiile pe Internet, când pun întrebări pe forum. Acest lucru îi motivează pentru a fi înțeleși de prietenii lor.

Vocabular

Cunoștințele de vocabular se îmbogățesc într-un mod uimitor și cu o ușurință neobișnuită, iar înmulțirea lor este și mai mare când descoperă aceste cuvinte în lecțiile de la coală și realizează că mai știu și altele din același domeniu.

Creativitate

Creativitatea elevilor se dezvoltă foarte mult datorită acestui joc. Ei inventează povești despre personaje, unelte și alte obiecte care îi ajută la joc. Chiar și în viața reală găsiți mai ușor soluții pentru problemele pe care le au, fără să mai cereți sfatul celor mari.

Pentru a stabili o legătură între acest joc și programă, se pot folosi ca puncte de pornire lecturi ale elevilor și apoi se stabilesc anumite "misiuni". Dacă, de exemplu, folosim "Charlie și fabrica de ciocolată", elevii pot fi rugați să construiască fabrica și să gândească un design specific pentru fiecare din atelierele domnului Wonka, să organizeze o misiune de supraviețuire în țara omuleților Oompa Loompa, despre care trebuie să scrie o mică povestioară. Ei își vor împărtăși impresiile și experiențele și vor prezenta biografiile și aventurile omuleților lor. De asemenea, îi vor învăța pe cei mai puțini pricepuți câteva din tainele acestui joc.

Jocul le demonstrează astfel elevilor ce ușor poți învăța o limbă străină și cum poți colabora pentru a găsi soluții optime în misiunile lor, ceea ce îți-ar putea ajuta în rezolvarea unor probleme ce apar în viața de zi cu zi.

Pe aripi de vant...

Prin **Magreb** (i *Maghreb*, *Magrib*; în [arab](#) „Vest“, derivat din verbul arab *gharaba*: „a apune“ ([Soare](#))) se înțeleg în primul rând cele trei țări [nord-africane](#) [Tunisia](#), [Algeria](#) i [Maroc](#), [Egiptul](#), parțial și [Libia](#) i [Mauritania](#), care, pe baza istoriei lor, au multe trăsături comune. În arab prin *Maghreb* de regulă se înțelege [Marocul](#), pentru că este cea mai vestica țară arabă .

O [zicală](#) arabă spune: *Maghreb este o pasare sfântă . Trupul ei este Algeria, aripa sa dreaptă Tunisia, iar cea stângă , Maroc.*

Opusul Maghreb-ului este *Mashriq-ul*, „Est“, „Răsărit“, derivat din verbul arab *sharaqa*: „a răsări“ ([Soare](#)).

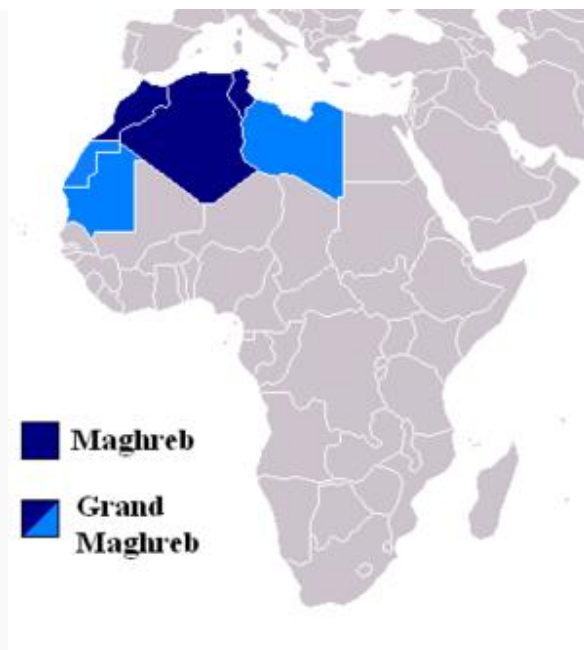
Istorie antică și modernă

Ilustrarea *Istoriei de la Bayâd i Riyâd*; manuscris maghrebian, secolul al XIII-lea

Inițial, culturile în Maghreb au fost de natură pur africană. Cu extinderea agriculturii au ajuns în Egipt influențe orientale și odată cu extinderea culturii cardiale (sau impresso - neoliticul timpuriu în zona vest-mediteraneană) și în Maghreb. În Evul Mediu acesta a fost inițial sub influență feniciană. Cartagina, cel mai mare și puternic oraș fenician se afla în Tunisia. După Războaielor Punice întreaga regiune a fost înglobată în Imperiul Roman. Cu extinderea religiei islamice în secolul al VII-lea, regiunea a intrat sub influență arabă, cu toate că până astăzi diverse minorități vorbesc limba autohtonă berberă. Influența seculară, imediat următoare, a Imperiului Otoman a durat pe toată perioada colonizării europene, în secolele al XIX-lea și al XX-lea. Granițele actuale ale țărilor membre se bazează parțial pe decizii otomane și, parțial, europene.

Localizarea Maghrebului în Africa

Uniunea Magrebului Arab

Limba arabă (اللغة العربية *al-lu'atu al-'arabiyya*) este cea mai mare subramură, ca număr de vorbitori, aflată în uz, din cadrul familiei de **limbi semitice**. Clasificată ca semitică centrală, aceasta este înrudită îndeaproape cu **akkadiana**, **ebraica**, **aramaica**, siriaca, **cananeana**, **feniciană**, limbile **etiopiene** (**gheez**, tigrin, tigri, amhar) etc. În momentul de față, araba este limba oficială în **Algeria**, **Arabia Saudită**, **Bahrain**, **Comore** (alături de alte

limbi), [Djibuti](#), [Egipt](#), [UAE](#), [Unite](#), [Iordania](#), [Irak](#), [Kuweit](#), [Liban](#), [Libia](#), [Maroc](#), [Mauritania](#), [Oman](#), [Palestina](#), [Qatar](#), [Siria](#), [Somalia](#) (al turi de somalez), [Sudan](#), [Tunisia](#), [Yemen](#). Pe lâng arabă literară , oficial , peste tot, în comunitățile arabe, sunt folosite, în viața de zi cu zi, felurite dialecte arabe. În afara țărilor menționate, arabă este folosită ca limbă de cult peste tot unde a însoțit islamul:

în [Asia Centrală](#) , [China](#) de Vest, [Turcia](#), [Iranul](#), [Afganistanul](#), [India](#), [Pakistanul](#), [Bangladesh](#), [Indonezia](#), [Malaezia](#), [Filipine](#), [Africa Centrală](#) și [Orientală](#) , în unele părți din [Europa](#) (cu precădere, [Peninsula Balcanică](#)) etc.^[1] În afara acestor zone care au o lungă bogată tradiție islamică , practic, în momentul de față , datorită emigranților, există comunități islamice (mai mult sau mai puțin stabile) peste tot în lume. Având în vedere răspândirea și importanța sa în lume, din [1974](#), arabă a fost adoptată ca una dintre limbile de lucru ale [Organizației Națiunilor Unite](#).^[2], iar în fiecare an, pe data de [18 decembrie](#), este sărbătorită [Ziua limbii arabe](#).

Și eu am fost aici, mi-e dor de prietenii pe care i-am cunoscut, de locurile pe care le-am vizitat și de starea de suflet pe care o aveau, elevă fiind atunci, astăzi profesor de geografie.

Maroc ([arab](#) , *al-Ma rib*; [berber](#) : **Amerruk / Murakuc**), oficial **Regatul Maroc**^{[6][7]} (المملكة المغربية, *al-Mamlakah al-Ma ribiyya*) este o țară localizată în [Africa de Nord](#). Are o populație de aproape 33 de milioane de locuitori și o suprafață de 710,850 km² incluzând disputata [Sahara de Vest](#), care este în principal sub administrația marocană . Marocul are o coastă la [Oceanul Atlantic](#) care ajunge dincolo de [Strâmtoarea Gibraltar](#) în [Marea Mediterană](#) . Are granițe cu [Spania](#) la nord (o graniță maritimă prin Strâmtoarea și frontierele terestre cu trei mici enclave controlate de spanioli: [Ceuta](#), [Melilla](#) și [Peñón de Vélez de la Gomera](#)), [Algeria](#) la est și [Mauritania](#) la sud.^[8]

Maroc este o monarhie constituțională de jure cu un parlament ales. [Regele Marocului](#) deține puteri vaste executive, inclusiv poate dizolva parlamentul când dorește. Puterea executivă este exercitată de către guvern și de rege, de asemenea. Puterea legislativă este învestită atât guvernului cât și celor două Camere ale Parlamentului, Adunarea Reprezentanților și Adunarea Consilierilor. Regele de asemenea poate emite decrete numite dahir, care au puterea unei legi. Alegerile parlamentare au avut loc în Maroc, la 7 septembrie 2007, și au fost considerate de unii observatori neutri ca fiind libere și corecte; deși prezența la vot a fost estimată la 37%, cea mai mică din ultimele decenii. Capitala politică este [Rabat](#), iar cel mai mare oraș este [Casablanca](#); alte mari orașe sunt: [Marrakech](#), [Tetouan](#), [Tanger](#), [Salé](#), [Fes](#), [Agadir](#), [Meknes](#) și [Oujda](#).

Istoria țării se întinde cunoscut civilizației umane peste 8000 de ani, și a fost fondată de [berberi](#) care sunt locuitorii originali. Cel mai binecunoscut stat independent marocan a fost [Regatul Berber de Mauretania](#) condus de regele Bocchus I. Acest Regat Berber de Mauretania (acum nordul Marocului) datează cel puțin de la 110 î.Hr.^[9]

[Arabii umayyazi](#) au cucerit această regiune în [secolul VII](#), aducând limba lor, sistemul lor de guvernare și [islamul](#), la care mulți dintre berberi încet s-au convertit, mai ales după ce [arabii](#) s-au retras. În era islamică primul stat marocan musulman, independent de Imperiul Arab, a fost Regatul Nekor, un emirat în zona Rif. A fost fondat de un imigrant din [Yemen](#) Salih I ibn Mansur în anul [710](#).

În calitate de profesor de geografie din școala noastră, am încercat să le cultiv elevilor pasiunea, dar și plăcerea de a călători și a studia , de a-și lărgi orizontul cultural, de a înțelege că o carieră profesională înseamnă ani de studiu și multă muncă. Întrucât șansa a fost de partea mea, cu mulți ani în urmă, când eram de vârsta elevilor mei din prezent, am avut o extraordinară oportunitate

de a studia într-o țară străină. Străină de România, străină de Europa, departe în Africa, într-o perla a Africii numită Maroc, dar și într-o țară vecină, Algeria. Anii de studiu din aceste țări și-au lăsat amprenta definitiv în formarea mea intelectuală și culturală, iar plăcerea de a conversa în limba franceză, limba pe care am învățat-o intensiv rămâne o dorință de suflet. De fiecare dată când predau aceste țări la geografie, rememorez cu ochii minții orașe cu o arhitectură maură impresionantă, un colț din imensitatea Saharei, un ritual arab spectaculos, un palmier într-o oază sau imi aduc aminte nostalgic de prietenii pe care i-am lăsat acolo.

Mi-aș dori să dau timpul înapoi, conform celor spuse de MARCEL PROUST: „À la recherche du temps perdu”, dar anii aceia au trecut în zbor, dar plăcerea de a le povesti elevilor mei nu numai informații științifice din cărți, ci mai ales din experiența mea de viață a ramas la fel de mare. O disciplină de studiu, o știință în general, o informație enciclopedică, rămân în mintea și sufletul unui elev, dacă sunt transmise cu vocație, empatie, dăruire și pricepere. Locuind și studiind destul timp în lumea arabă musulmană, atât de diferită de religia creștină, dar și de filosofia de viață europeană, am înțeles mult mai târziu, adult fiind că, totuși lumea este aceeași și oameni sunt peste tot pe mapamond, indiferent de rasă, religie, ritualuri sau obiceiuri. Tot ceea ce contează sunt spiritul, sufletul, mintea înțeleaptă și deschiderea spre nou.

Vă doresc tuturor, dragi colegi sau elevi să aveți plăcerea și disponibilitate de a călători, de a vizita locuri și țări, popoare și destinații turistice, pentru că amintirile sunt cele mai frumoase bogății spirituale.

Prof. de geografie
Ioniță Laura

Planeta TERRA, încotro?

Toate animalele, exceptând omul, tiu principalul scop al vie ii: s te bucuri" Albert Camus

Cu ani în urm , am citit o carte foarte interesant : "Dac soarele moare" a Orianei Fallaci.

Oriana Fallaci este considerat drept unul dintre cei mai iscusi i reporteri interna ionali ai lumii de azi ,practicând cu predilec ie interviul politic i reportajul .Aceast calitate este dublat îns de un autentic talent de scriitoare r spl tit nu odat cu numeroase premii italiene sau str ine.

Redau un fragment din aceast carte:

"Nu vom mai fi mult timp p mânteni ! Iar dac ne temem într-adevar de întuneric, dac ne lupt m într-adev r cu el, atunci, spre binele tuturor, s ne lu m rachetele , s ne obi nuim cu frigul cel mare, cu c ldura cea mare, cu apa care nu exist , cu oxigenul care nu exist , s devenim mar ieni, venusieni, iar când Marte va muri, i Venus va muri, s mergem în alte sisteme solare, pe Alfa Centauri, oriunde vom reu i s mergem i s uit m de P mânt. S uit m de sistemul nostru solar, de corpul nostru, de forma lui, de aceste bra e i picioare, de ace ti ochi, s ne transform m, n-are importan cum, în licheni, insecte, sfere de foc, n-are importan în ce, important e numai ca via a s continue într-un fel i, odat cu ea, s continue con tiin a a ceea ce am fost i ce-am înv at: con tiin a lui Homer, con tiin a lui Galilei, a lui Leonardo, a lui Shakespeare, a lui Einstein."

Terra...încotro?

Înc de la începutul lumii, omul, pentru a putea tr i, a fost nevoit s modifice mediul de via dup bunul plac, astfel ca acesta s -i poat oferi toate condi iile necesare dezvolt rii atât pe plan intelectual, cât i pe plan moral i social.

Toate aceste modific ri au fost necesare, deoarece f r ele omul nu i-ar fi putut dezvolta inteligen a, îns omul a ac ionat, ac ioneaz i este foarte posibil s mai ac ioneze nechibzuit asupra mediului i în viitor. Aceast creatur magnific -omul- a v zut c aproape nimic nu-i poate sta în cale i, ca o concluzie gre it a considerat natura ca pe învinsul s u.. Dorinta ancestrala a oamenilor de a afla ce le preg te te via a a dat na tere, de-a lungul epocilor, la profe i i fal i profe i, babe clarv z toare, vr jitoare care au sfâr it carbonizate sau acoperite de aur, i, în general, tot felul de specula ii i impresii.

Care viziune este mai provocatoare? Cea apocaliptic sau cea evolutiv ?

Oamenii de tiin ne îndeamn s fim optimi ti, unii resping existen a fenomenului

încalzirii globale, ca și sus în acest îndemn, alii inventează viitorul, scriind, iar lucrurile pe care le descrie, pot influența într-o anumită măsură gândirea și imaginația viitorilor oameni de știință.

În lumea secolului viitor, animalele au mult mai mult de suferit (cele care mai scapă din genocidul la care sunt supuse de unii oameni, ucigându-le, cu cruzime și fără limită, sub ochii a sute de mii de spectatori, la fel de vinovați, prin simpla lor participare), planeta s-a încălzit cu patru grade, care nu înseamnă foarte mult, însă dacă întreaga planetă se încălzește în medie cu patru grade, atunci planeta ar deveni nerecunoscută, în următorii ani.

Nivelul apei marii a crescut cu 100 de metri comparativ cu nivelul de azi și de ertul s-a întins din sudul Africii până în Europa.

Supraviețuirea unei populații de aproape 7 miliarde de persoane este imposibilă, în absența unei reorganizări radicale a lumii.

Resursele naturale ale Pământului au fost fundamentul dezvoltării economice a societății din ultimul secol. Este extrem de greu de estimat exact care sunt rezervele de combustibili fosili existente în lume și când exact se vor epuiza, însă tendința este clară: ne îndreptăm către o criză energetică de proporții.

Din 144 de posibile scenarii apocaliptice, zece de mii de respondenți din întreaga lume au ales cinci pe care le consideră cele mai serioase amenințări la viitorul Americii: "arme nucleare cucerite în mâini greșite", "războiul israeliano-arab", "sfârșitul petrolului", "China care renunță la bonurile de trezorerie americane" și "rezistența la antibiotice".

Să mai continui?

Este trist și sumbru ce se întâmplă, va fi și mai trist și mai sumbru ce se va întâmpla cu viitorul copiilor noștri, dacă nu conștientizăm aceste lucruri (și sunt numai câteva enumerate) și dacă nu încercăm să facem ceva. Orice. Pentru că tu ceră și pasivitatea noastră de astăzi, va omorâ viitorul de mâine, nu trebuie să așteptăm să vină alii să ne ajute (oare cine și de unde) sau să ne pice ceva din cer !! Creatorul, încă ne mai suportă. Din păcate, aceste lucruri, poate spuse sub o formă mai blândă, pe înelesul copiilor noștri, nu sunt discutate suficient în coli, în orele de dirigiență, la alte activități extrașcolare, care ar putea fi organizate, în acest scop, nici nu mă gândesc. Nu generalizez, dar asta e realitatea și colegii noștri, cadre didactice, ne pot infirma sau confirma, câtă preocupare există în coli, cu privire la aceste probleme. Trebuie să sensibilizăm cât mai mult lumea și pe orice căi, despre rolul pe care ni-l facem singuri și rolul pe care îl permitem altora să îl facă, acestei planete! Cine ne aude strigătul de ajutor? Sau poate că interesul este altul? Să deschidem larg ochii și să ascultăm bătăile din ce în ce mai accelerate ale Terrei, care ne transmit semnale de alarmă!

Terra...încotro?

Faptul că nu ne pasă de tot ce se întâmplă cu Pământul este unul din lucrurile care mă dor cel mai mult, a fi vrut ca copilul meu să fi avut copilăria pe care am avut-o eu, să fi așteptat cu nerbdare sosirea primăverii și cu ea sosirea rândunecilor.

Și cum este să te trezești dimineața și să vezi că păsările acelea care străbat atâtea sute de kilometri s-au întors acasă?

Și cum este să alergi cu picioarele goale prin iarba verde a poienilor, să bei apă de la izvor cu mâna, să simți zbaterea frunzelor unei păduri la trecerea unei pale de vânt? Mă tem să nu pierdem aceste lucruri, mă tem să nu ajungem să le vedem doar în fotografii, mă tem de lipsa de interes a oamenilor față de ce se întâmplă cu Pământul, de parcă n-ar fi singura noastră casă, mă tem că NOI nu vom putea face nimic decât să scriem aceste rânduri!

Prof. de geografie

Ioni Laura

TECHNIQUES USED IN TEACHING FOREIGN LANGUAGES

Traditional and modern methods used in teaching English

This paper presents a few traditional and modern methods used in the practice of English language teaching . Traditional methods still coexist with modern ones, an eclectic approach being efficient in teaching English. In Teaching English in practice, there are a multitude of methods that have been used, some efficient, others less efficient. This paper attempts an overview of the most frequently discussed and used methods. Some of the traditional methods can be mentioned are the traditional translation method (Grammar Translation Method), the most popular of the traditional ones, although very controversial, audio-lingual method (Audio-Lingual Method) and Presentation, Practice, Production (PPP).

Modern methods chosen, are more numerous, which is understandable due to the variety of teachers who teach English and due to the territories where it is taught, which makes the English teaching benefit of extensive experience and valuable discussions. So, the main modern methods are the direct method (The Direct Method), Steps of Silence (The Silent Way), Suggestopedia, Learning in the community (Community Language Learning), total physical response method (The Total Physical Response Method),but also the communicative method (Communicative Language Teaching). The choice of these methods is subjective, and the criteria from which they have been selected are their efficiency and popularity.

I Traditional methods

1. Translation method (Grammar Translation Method)

It is the classical, simple and effective method, whose main objectives are the study of grammar, vocabulary and literature. It is a deductive approach, focusing on conscious learning. The capacity of receiving the written message and written language ability are the most practiced skills. Students' native language is largely used in translation techniques, reading, grammar and vocabulary. Teacher's roles are the following: manager, coordinator and evaluator of students in the classroom, interaction taking place between teachers and students (frontal approach). Correcting students is very important

because the focus is on accuracy. **2. Audio-lingual method (The Audio-Lingual Method)**

It was developed in the USA during the Second World War. The main objective is that students learn to use language in a communicative way, automatically. Vocabulary and grammar are presented in the form of dialogues that are learned through repetition and imitation. Grammar is taught inductively. The exercises that develop the capacity of receiving the written message and written expression ability are based on communicative activities. The techniques used are: dialogues, role plays, rehearsals, grammar and vocabulary exercises. Students' native language is not used. The teacher is the one who controls and offers students the language model, thus, students being imitators of this model. There is an interaction both between teacher and students and between students. Students' errors are not considered essential and the evaluation is oral.

3. Presentation, Practice, Production (PPP)

This is the British version of the audio-lingual method which consists of three stages. In the first phase teacher introduces the elements of language to be assimilated. The second stage refers to students' practice using the techniques of reproduction and repetition. The third stage concerns the use of language presented and treated in an original and authentic mode by students. Just as in case of the audio-lingual method, vocabulary and grammar are inductively taught. Communication comes first, and native language being not used. The teacher is a model, the one who coordinates the activity. Because this method is based on communication, the assessment is still the same.

II. Modern methods

1. The direct method (The Direct Method)

The main objective of this method is to teach students to communicate in a foreign language. No translation is allowed, teacher using the real world, pictures, and pantomime to suggest the meaning. The native language is not used at all. Grammar is taught inductively. Students practice vocabulary in context. All the four dimensions of teaching are developed: oral expression ability, the ability to perceive oral messages, receiving the message writing ability and the ability to express oneself in writing. The techniques used are: conversation, reading aloud, exercises, compositions, repetitions.

The teacher's role is that of a partner of the student. Interaction takes place both between teacher and students and between students as well. Self-evaluation is often used. There is no formal assessment, it takes the form of an interview and drafting a written text.

2. Path of Silence (The Silent Way)

It is a method introduced by C. Gattego, whose basic principle states that teaching should be subordinated to learning. Students have an active role, being responsible for their own learning. They practice a lot, the main areas on which we focus is pronunciation and grammar. All the four dimensions of teaching are developed: oral expression ability, the ability to perceive oral messages, receiving the message writing ability and the ability to express oneself in writing. Native language is used only when it is necessary.

The teacher's role is to help students. The teacher is silent, but very active, talking just to give some suggestions. There is interaction between students. Mistakes are treated as normal, students are encouraged to autocorrection. The emphasis is on continuous assessment.

3. Suggestopedia

The inventor of this method is G. Lozanov. The method consists in applying the study's suggestion of pedagogy, developed in order to help students overcome barriers to learning. The main objective is to accelerate the learning process using mental powers. Students are as comfortable as possible (loose seats, music, pleasant atmosphere). They are given new names and new jobs, along the course, creating even new biographies. There are two stages of the lesson: a responsive and active one. Students participate in different activities: read, interpret dialogues, practice games, dramatizations. The items are the focus on vocabulary, oral expression ability, the ability of receiving the message writing and written expression ability. Grammar is not considered very important. Student's native language is used if necessary. Mistakes are not corrected immediately, focusing on fluency. There are no formal tests, students' performance is evaluated inside the classroom.

4. Learning community (Community Language Learning)

Method advice comes from learning, developed by CACurran which sees teachers as linguistic advisers. The main objectives are learning in a communicative mode and learning about their own learning. The emphasis is on communication, development of

pronunciation, the ability to perceive oral messages, receiving the message writing ability as well as on discussing some problems of grammar. Students' native language is used so that they can feel safe. Interaction takes place both between teachers and students and between students. The teacher's role is similar to that of a consultant who encourages and supports students. The mistakes made are corrected by the teacher. Evaluation consists of a written or oral test at the end of the course.

5. Total physical response method (The Total Physical Response Method- TPR)

It is introduced by J. Asher. The method attaches great importance to the development of the ability to perceive oral messages. One of the most important objective is that students may enjoy the learning experience. The method aims to reduce the stress of learning a foreign language. The initial part of the lesson consists in modeling, teacher gives orders, makes actions with students. In the second phase of the lesson students demonstrate that they understood the commands. Initially, teacher speaks and students respond nonverbally; later the roles are changing. Mother tongue is used only at the beginning, teacher being the coordinator of the students, and students are his imitators. Students will speak when they feel they are ready. Teacher is tolerant with students' mistakes. The assessment consists of checking understanding by carrying out activities.

6. Communicative method (Communicative Language Learning- CLL)

The main objective is students' fluency. The emphasis is on communicating the "real". All the four dimensions of teaching are developed: oral expression ability, the ability to perceive oral messages, receiving the message writing ability and the ability to express oneself in writing. The grammar is learned through practice. Student's native language is not used. The techniques used are: discussions, debates, role plays, written communicative activities, drama, etc.. Teacher's roles are those of facilitator and manager of students' activity, but also partner of them, the interaction taking place between students. There are used authentic and interesting materials. The errors are tolerated particularly during activities where the emphasis is on communicative fluency. Students are evaluated both orally and also in writing.

Prof. Sp taru Ancu a

Metode interactive de grup

“Linia valoric ” i ”Cercul complimentelor”

Prof. înv. primar Pase Ramona

Metodele interactive de grup sunt modalități moderne de stimulare a învățării și dezvoltării personale, sunt de asemenea instrumente didactice care favorizează schimbul de idei, de experiențe, de cunoștințe.

Metodele interactive de grup promovează interacțiunea dintre mințile participanților, dintre personalitățile lor, ducând la o învățare activă și cu rezultate evidente.

LINIA VALORIC :

Metoda linia valoric presupune exprimarea opiniilor și investigație independentă din partea elevilor.

Structura acțiunii:

- Se adresează clasei o întrebare la care răspunsurile sunt gradate.
- Individual, elevii aleg varianta de răspuns cea mai potrivită și formulează argumentul care stă la baza alegerii. Eventual, îl pot nota.
- Elevii se așază în clasă în dreptul poziției care reflectă punctul lor de vedere, formând o linie. Variantele de răspunsuri se plasează în clasă, de la o extremă la alta, tot în linie.
- În linia care se formează, elevii discută cu colegul din stânga și din dreapta, împărțindu-și argumentele care stau la baza deciziei lor.
- Opțional, după ce s-a constituit linia și elevii au discutat, ea se poate îndoi la mijloc pentru ca elevii cu păreri divergente să poată sta de vorbă.

Linia valoric este o metodă care promovează învățarea prin cooperare.

Discuțiile cu colegii îi provoacă pe elevi să-și exprime opinii în legătură cu faptele personajelor, să analizeze, să interpreteze, să evalueze opiniile altora, să susțină o idee, să găsească argumente și contra-argumente cât mai relevante. Întregul demers presupune participare activă și efort de gândire din partea elevilor.

Pentru metoda ”Linia valoric ” se prezintă elevilor un text în care este evidențiată situația unei femei și rase care locuiește în stradă.

- Care este ”problema” pe care o ridică acest text?
- Se adresează clasei o întrebare la care răspunsurile sunt gradate.
Plasează în clasă variante de răspunsuri, așezându-le în linie:
  1. Trec pe lângă ea.
  2. Trec strada și văd ce e cu ea.
  3. Nu știu.
  4. O ajut, dar nu o iau acasă.

5. O iau acas .
- Se solicit elevilor s reflecteze i s formuleze individual r spunsul la întrebarea: "Care va fi reacția voastr într-un astfel de caz? De ce?"
  - Individual, elevii aleg varianta de r spuns cea mai potrivit i formuleaz în scris, pe caietele de clas argumenul care st la baza alegerii.
  - Se solicit elevilor s se deplaseze i s se a eze în clas , în linie, unul lâng altul, în drepul r spunsului ales.
  - Elevii se a az în clas , unul lâng altului, în dreptul poziției care reflect cel mai bine punctul lor de vedere, formând o linie.
  - Se solicit elevilor s discute cu colegul din stânga i din dreapta pentru a- i împ rt i argumentele care stau la baza deciziei lor.
  - Se monitorizeaz discuța elevilor.
  - Se solicit elevilor "s rup " linia pe jum tate i s dicute cu noul coleg din fața lui (elevi cu p reri divergente)
  - Se monitorizeaz din nou dicuția elevilor.
  - Se prezint pe scurt, de c tre cadrul didactic, câteva idei, concluzii desprinse din discuția elevilor, formulând mesaje ca: "Am ascultat p reri interesante...", "Am aflat c ...", "Important pentru voi este c ..."etc.
  - Se solicit elevilor c , dac este cazul, s schimbe locul i s aleag o alt variant de r spuns, dac în urma discuțiilor au ap rut schimb ri ale opiniei inițiale.
  - Se solicit elevilor s motiveze mutarea: "De ce te-ai mutat?", "Ce te-a determinat s faci asta?"

„**CERCUL COMPLIMENTELOR**” reprezint o metod care urm re te dezvoltarea stimei de sine. Pentru a pune în practic metoda, cadrul didactic a az scaunele într-un cerc, iar ”receptorul” complimentelor se afl în mijlocul acestui cerc. Fiecare dintre persoanele participante trebuie s identifice un compliment sincer despre cel aflat în centrul cercului. Apoi, pe rând, fiecare va înainta i îi va spune acestuia complimentul. Receptorul complimentelor trebuind s aib doar una dintre urm toarele reacții: s zâmbeasc ori s le adreseze un ”mulțumesc”. „Cercul complimentelor” trebuie practicat pân ce toți elevii au trecut prin ipostaza de receptor.

Exemple de complimente:

- E ti un coleg foarte bun! M ajuți ori de câte ori am nevoie!
- E ti foarte inteligent!
- Îmi face pl cere s lucrez cu tine!
- **BIBLIOGRAFIE:**

1. Crenguța – L cr mioara Oprea (2008) – ”Strategii didactice interactive”, ed. a III-a, EDP, Bucure ti.
2. Ioan Cerghit (2005) – ”Metode de învăț mânt”, EDP, Bucure ti.
3. Venera Mihaela Cojocariu (2004) – ”Teoria i metodologia instruirii”, EDP, Bucure ti.

INTERACȚIUNI CULTURALE

În urmă cu aproximativ trei ani am locuit pentru câteva luni în Norvegia. A fost o perioadă care m-a marcat destul de mult, care m-a ajutat să descopăr lucruri inedite despre cultura scandinavă, dar m-a ajutat și să mă redescopăr. Plecasem din țară cu falsa impresie că străinătatea este cheia succesului, așa cum , fals, consideră mulți români. Totuși nu mi-a luat mult timp să descopăr că „Tot mai bine e în țara ta!”

La întoarcerea în România mi-am promis că cel puțin un an nu mai depășesc granițele țării, că voi redescoperi frumusețea meleagurilor natale. Nu m-am putut ține, totuși de promisiune decât parțial. Am vizitat multe locuri minunate ale țării noastre, care de altfel nu duce lipsă de locuri care să încânte privirea turiștilor. Și astfel, după alte câteva luni petrecute exclusiv pe meleaguri autohtone, am avut ocazia să plec iar în străinătate. Am vizitat Ungaria și Austria, țări care m-au impresionat prin puterea lor și a locuitorilor lor de a nu lăsa istoria în urmă și de a evolua pornind tocmai de la propriile rădăcini. Așa că , după alte câteva luni „europene” m-am întors acasă nostalgică și oarecum dezamăgită că noi, românii, nu putem accelera progresul care ar aduce bunăstarea tuturor.

Recunosc că experiența mea cu străinătatea a reprezentat, până la acel moment, doar țări europene, fiecare cu o cultura specifică, dar totuși apropiată de modul nostru de a fi, de a trăi , de a conviețui.

Anul 2014 a fost un an care a adus un aer”oriental” în viața mea. Printr-o conjunctură personală, în noiembrie am plecat în Oman. Oman-ul este o țară arabă situată în sudul peninsulei Arabe. Poți ajunge acolo cu avionul sau cu vaporul. Bineînțeles, am ales calea cea mai scurtă: am luat avionul. Îmi amintesc și acum ce emoții aveam...După un zbor de patru ore și jumătate am aterizat în Doha, capitala Qatarului. Am făcut o escală de două ore în care am descoperit unul dintre cele mai luxoase aeroporturi din lume: aeroportul Hamad- o bijuterie arhitectonică avangardistă. Primul lucru pe care l-am observat a fost aflusul de oameni. Era o mare de oameni, pentru că Doha reprezintă un nod aerian ce leagă aproape toate colțurile lumii! Apoi am observat lumea...Cred că cel puțin jumătate dintre cei care treceau pe lângă mine erau de origine arabă. Cum îi recunoșteam? Foarte simplu: aveau haine specifice- bărbății purtau „ rochii” albe, iar femeile purtau abaya și

niqab-uri negre. Mă uitam oarecum ciudat la ele, mai ales. Erau ca niște umbre negre care treceau în grabă. Timpul fiind scurt, nu am putut face mai multe observații, și oricum eram, mai degrabă grăbită să ajung la poarta de unde urma îmbarcarea pentru Oman.

După încă o oră de zbor am aterizat cu bine în Muscat, Oman. Era în jur de ora 3.30 a.m. și oboseala celor două zboruri începea să-și spună cuvântul. Aeroportul din Muscat este destul de mic, momentan. Noul aeroport este în construcție și va fi dat în folosință în câteva luni. Pentru că, normal, trebuie să fie și Omanul în rând cu celelate țări arabe care vor să epateze prin grandoare !

După verificarea pașapoartelor și a vizelor, am luat bagajele și m-am îndreptat spre ieșire. Primul lucru pe care l-am observat la ieșirea din aeroport a fost ...căldura. Veneam de la 5 grade celsius, iar acolo erau 25 de grade noaptea. Recunosc că mi-a plăcut această schimbare mai ales că lasasem acasă o vreme ploioasă și...rece. Sotul meu ne așteptase pe mine și pe copii și, după bucuria revederii, ne-am îndreptat spre mașină. Îmi amintesc și acum drumul spre locuința sotului meu aflat acolo datorită serviciului. Deși era noapte am putut observa cu ușurință șoselele impecabile, de fapt autostrada care traversa Muscatul de la un capăt la celălalt și nu m-am putut abține să nu mă întreb cum oare rezistau șoselele lor la temperaturile din vară, în timp ce la noi an de an toate străzile sunt refăcute!!!

După câteva ore de odihnă, primul lucru pe care l-am făcut a fost să ies în fața casei: m-a întâmpinat un peisaj inedit: o mare în nuanțe de turcoise, palmieri și flori multicolore. Recunosc că mă așteptam la un peisaj mai degrabă deșertic.

Am descoperit o lume, nouă, diferită de ceea ce văzusem până atunci. Pornind de la "moda" lor specială, casele văruițe în alb și de o mărime mai mult decât impresionantă și până la vegetația diferită de cea din Europa, totul m-a fascinat. Muscatul, capitala Omanului, este un oraș foarte mare, străbătut de o autostradă cu cinci benzi pe un sens. Curățenia este un alt aspect pe care l-am observat, precum și construcțiile în plină dezvoltare.

Religia este cea mai importantă pentru omanezi. Moscheele sunt pretutindeni, iar rugăciunile ce încep la 5.30 și 18.00 în fiecare zi se aud din orice colț al orașului. De asemenea, toate locurile publice, începând cu aeroportul, au locuri special pentru rugăciune, astfel încât la orice oră musulmanii se pot ruga fără a fi deranjați.

Luxul se poate observa la tot pasul: mașinile de capacitate mare sau cele cu prețuri exorbitante sunt etalate pe șoselele impecabile. Omanezii sunt adepții lucrurilor "de firmă": ochelari de soare, bijuterii, îmbrăcăminte (purtată pe sub "rochiile albe, respective negre"), parfumuri sau machiaje pe care le cumpără în cantități considerabile!

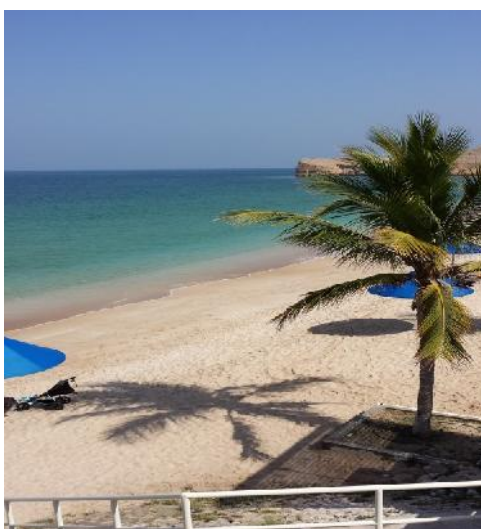
Omanul este țara tămâiei! Arborele de tămâie este ocrotit prin lege fiind în proprietatea guvernului. De altfel, parfumul oriental se simte pretutindeni! Fie că ard tămâie sau prepară parfumuri, în orice spațiu închis "miroase frumos"! Mi-a spus o omaneză că ei folosesc tămâia pentru a elimina mirosurile neplăcute din casă și mi-a dat un exemplu: după ce gătim pește și dorim să scăpăm de mirosul neplăcut, ardem tămâie și mirosul dispare (Chiar am experimentat acest lucru și pot spune că a funcționat!).

Am avut ocazia să ies din Muscat și să văd și o altă față a Omanului: satele omaneze ilustrează viața omanezilor vechi. Femeile sunt îmbrăcate în haine multicolore (care le acoperă totuși capul și tot corpul). Casele nu impresionează cu nimic, sunt mici și destul de neîngrijite, iar caprele sunt pe post de...căței, de jur împrejur. Dar...cel mai important lucru de lângă casă este...MAȘINA. De altfel pentru omanezi mașina este cea mai

importantă pentru că este singurul mijloc de deplasare. Nu există transport în comun, deci mașina este de bază , dacă vrei să te deplasezi!

Sunt multe de spus despre civilizația omaneză care este ușor diferită de restul musulmanilor din peninsula arabă datorită influențelor africane(Omanul a fost parte a Zanzibarului).Într-un articol ulterior voi da mai multe amănunte legate de viața din Muscat, oraș ai cărei locuitori sunt jumătate omanezi, jumătate expați ce lucrează pentru companiile petroliere din zonă. Oricum mă voi întoarce cu plăcere în Muscat pentru a descoperi și alte aspecte inedite ale orașului și țării, în general!

Prof. Andreea Matei

VOLUNTARIATUL

este activitatea desfășurată din proprie inițiativă, prin care o persoană îți oferă timpul, talentul sau talentele, energia, în sprijinul altora fără recompense financiare.

Legea voluntariatului din România 78/2014 definește voluntariatul ca fiind activitatea de interes public desfășurată de persoane fizice, denumite voluntari în cadrul unor raporturi juridice, altul decât raportul juridic de muncă. Activitatea de interes public este activitatea desfășurată în domenii cum sunt:

- asistență și servicii sociale;
- protecția drepturilor omului;
- cultural –artistic;
- educativ, de învățământ ;
- științific;
- umanitar;
- religios;
- filantropic ;
- sportiv;
- de protecție a mediului;
- social, comunitar.

Contractul de voluntariat este o convenție cu titlu gratuit, încheiat între o persoană fizică denumită voluntar și o persoană juridică denumită beneficiarul voluntariatului, în temeiul căreia prima se obligă față de a doua să presteze o activitate de interes public fără să obțină o contracompensație materială.

“Orice acțiune întreprinsă de o persoană fără a se gândi la recompense financiare se numește voluntariat “

“Voluntariatul este activitatea desfășurată din proprie inițiativă ,prin care o persoană își oferă timpul, energia în sprijinul altora fără recompense de ordin financiar “

“Voluntariatul este atitudinea fiecăruia față de societate și anume la respectul pentru oameni, punctualitate, credibilitate, cinste, perseverență, consecvență, răbdare.....” În România după 1989, voluntariatul a fost confundat cu “munca patriotică” pe care mulți români au fost obligați să o facă în vremea comunismului . Organizațiile non guvernamentale din țara noastră încep să implice voluntari în activitățile lor încă din 1990.

În 1997 a luat ființă primul centru de voluntariat din Romania independent - PRO VOBIS *. Anul 2001 este declarat **ANUL INTERNAȚIONAL AL VOLUNTARIATULUI** de către Națiunile Unite *. În 2002 începe tradiția anuală a “Săptămânii Naționale A Voluntariatului”. *Voluntarii reflectă diversitatea societății europene având implicate persoane de sexe diferite , femei și bărbați, angajați și șomeri, oameni cu diferite origini etnice, credințe, cetățenii, naționalități.....*Voluntarii sunt implicați într-o mare varietate de activități:

- furnizarea de acte educative și servicii;
- ajutor reciproc sau autoajutor;
- campanii umanitare;
- acțiuni comunitare pentru mediu;

*Voluntariatul este un mod de incluziune și coeziune socială, o sursă puternică de reconciliere și reconstrucție;

*Voluntariatul joacă un rol important în identificarea de soluții pentru problemele sociale;

*Voluntariatul sprijină crearea de parteneriate inovatoare între sectorul profit, autoritățile publice și sectorul nonprofit;

Voluntariatul oferă oportunități de educație formală și nonformală , instrument esențial în formarea continuă, prin voluntariat oamenii dobândesc cunoștințe, exersează abilități, își extind rețelele sociale, dezvoltându-se personal și social.

Unii oameni participă cu interes la activitățile de voluntariat , alții nu fac voluntariat. Lucrul acesta se întâmplă, deoarece sunt “bariere” în ceea ce privește activitățile voluntare, cum ar fi:

- lipsa informațiilor;
- constrângeri legate de timp;
- resurse economice precare;
- sentimentul că “nu i se permite” să facă voluntariat;
- discriminare.....etc.

Ca voluntar poți să te implici într-o varietate de proiecte ale unor organizații sau instituții din diferite domenii de interes comunitar, astfel:

SERVICII SOCIALE:

- consiliere și informare pe diferite teme;

- vizite de socializare, plimbări în oraș cu copii sau vârstnicii instituționalizați;
- activități recreative, ateliere artistice, cluburi pentru petrecerea adecvată a timpului liber de către copiii sau vârstnici instituționalizați , femei abuzate, copii din mediul rural sau cartiere sărace;
- acordarea de ajutor la domiciliu pentru persoanele imobilizate;
- cursuri de calificare/recalificare , ajutor la teme, meditații cu copii cu probleme diverse;
- accesibilizarea clădirilor , retrasarea marcajelor , competiții sportive sau educaționale cu persoane cu dizabilități;
- ajutor la cantina socială;
- consiliere telefonică pentru persoane aflate în zone de risc;
- reabilitarea unor adăposturi , azile;
- tabere pentru copii aflați în situații de risc, tabere pentru sinistrați;
- activități recreative și educative cu deținuții în penitenciare;
- campanii stradale de informare a publicului larg cu privire la diferite probleme sociale (prezentări în școli, prevenire SIDA.....);
- lecții pentru însușirea unor deprinderi de viață(gătit,scrierea unui CV,gestionarea finanțelor proprii)de către copiii instituționalizați;
- colecte, pregătirea și distribuirea unor pachete pentru beneficiarii organizației;

EDUCAȚIE:

- promovarea șanselor copiilor cu abilități deosebite , evenimente de premiere a copiilor, persoanelor cu realizări deosebite;
- organizarea de activități alternative pentru elevii din învățământul de masă: cluburi de literatură, astronomie, ecologie, cluburi de dezbateri și oratorie, cunoaștere interculturală, organizarea de tabere tematice;
- educație antidrog/alcool;
- formarea de abilități de auto-prezentare;
- amenajarea de spații de joacă sau petrecere a timpului liber pe lângă școală;
- orientare în carieră;
- organizarea de diverse competiții pe teme școlare, sportive, extrașcolare.

PROTECȚIA MEDIULUI ȘI A ANIMALELOR:

- igienizarea unor parcuri, zone de joacă, de agrement, alibi de râuri, parcuri;
- acțiuni de plantare de puieți, amenajarea de spații verzi;
- colectă de hrană pentru animale;
- promovarea a mersului pe bicicletă în vederea menajării naturii;
- campanii de reciclare și colectare selective a drepturilor animalelor, prezentări în școli;
- organizarea de diferite evenimente---expoziții foto cu animale.....;
- ateliere de fabricare de diferite obiecte din materiale reciclabile;

EDILITAR:

- acțiuni de înfrumusețare a cartierelor, curățarea pereților clădirilor interior-exterior;

- zugrăvirea unor clădiri , reamenajarea de obiective dezafectate;

CIVISM:

- promovarea donării de sânge;
- asistență în accesarea legislației;
- promovarea filantropiei;
- cursuri de prim ajutor;
- stimularea cetățeniei active prin diferite mijloace;
- promovarea principiilor democratice în comunitate și a drepturilor omului;

CULTURĂ ȘI ARTĂ:

- ghid în diferite muzee, la obiective turistice sau expoziții tematice;
- documentare în vederea realizării de publicații specifice;
- ore de dirigenție pe teme legate de specificul instituției;
- promovarea lecturii, colecte de cărți, sesiuni de lectură publică;
- organizarea de evenimente-spectacol

SĂNĂTATE:

- campanii publice de promovare a sănătății (ed.sexuală, alimentație sănătoasă, prevenirea fumatului, a utilizării drogurilor...);
- servicii pentru pacienții din spitale;
- servicii de consiliere , organizare de întâlniri și sesiuni reciproce pentru persoanele cu condiții medicale specifice;
- amenajarea sau reamenajarea unor spații din clinici.

SPORT:

- promovarea sportului ca parte esențială a unui stil de viață sănătos din punct de vedere fizic și psihic, combaterea sedentarismului;
- organizarea de evenimente și întreceri sportive;
- amenajarea de spații de joacă sau petrecere a timpului liber pe lângă școală.

DECALOGUL VOLUNTARILOR

- 1.COEZIUNE**---în relația pe care o au unii cu ceilalți .Voluntarii sunt oameni deschiși, onești, prietenoși.
- 2.COLABORARE**—voluntarii colaborează cu diverși factori interesați de problematica abordată.
- 3.ANGAJAMENT**—voluntarii se obligă să respecte responsabilitățile voluntarilor.
- 4.DEZVOLTARE**—voluntarii sunt permanent preocupați de creșterea competențelor lor de lucru prin învățare.
- 5.TRANSPARENȚA**—voluntarii oferă informații despre munca lor ca voluntari.

6. **IMPLICARE ACTIVĂ**—în soluționarea problemelor comunității.
7. **RESPONSABILITATE**—beneficiul comunității trebuie să stea la baza tuturor activităților voluntarilor.
8. **CONFIDENȚIALITATE**—voluntarii respectă informațiile confidențiale.
9. **PROMOVARE**—voluntarii în relația lor cu mediul extern, sunt ambasadorii valorilor voluntariatului în comunitatea locală.
10. **RESPECT**—voluntarii respectă toți oamenii și principiile universale ale egalității și echității.

BIBLOGRAFIE

1. **BABAN I.**-Consiliere educațională - Imprimeria Ardealul Cluj-2001;
2. **TOMSA S.**-Consiliere și orientare în școală - Casa de editură și presă Viața Românească-1999;
3. **THEODOSIU C.**-Mai aproape de elev - Editura didactică și pedagogică Buc.-1997.

Prof. Georgeta Vasilescu

ALIMENTA IA MODERN

Alimenta ia modern , cu toate gre elile ei, adic folosirea îngr mîntelor chimice, a insecticidelor i erbicidelor, aditivilor în produsele finite, a organismelor modificate genetic, a zah rului, a alimentelor rafinate, abuzul de carne i gr simi, a metodelor nenaturale de conservare, a dus inevitabil la modificarea indicatorilor de s n tate, la schimbarea patologiei, în ultimul secol.

Majoritatea speciali tilor nutri ioni ti sunt de acord c schimb rile esen iale în alimenta ia secolului XX sunt responsabile de frecven a unor boli specifice acestui secol.

Exemplificare :

Dupa British Medical Association , expunerea la pesticide determin :

1. Carcinogenitate (predispozie spre cancer);
2. Mutagenitate (agresiune asupra materialului genetic).
3. Teratogenitate (efecte nocive asupra f tului).
4. Alergie.
5. Diferite sindroame neuropsihice

Dup Sleinuger 10-20 % din popula ia SUA au reac ii alergice la alimente iar alergia la laptele de vac apare într-un procent de 0,3-7,5 %;

J. Seignal face remarcă c popula ia care emigreaz risc s fac bolile din noua regiune; popula ia care se accidentalizeaz , de exemplu, face boli degenerative: arteroscleroza, cancer, boli metabolice, boli auto-imune, osteoporoz .

Dr. Gene Spiller comunic statistici conform c rora în rile unde se consum cantit i mari de gr simi i cantitati mici de fibre, cereale i legume, frecven a cancerului de sân i colon este ridicat .

Mark Bricklin editor al Natural Healing and Nutrition, 1990 (vezi edi ia) scrie c abuzul de gr simi determin cre terea frecven ei cancerului de sân, colon i prostat . Dup p rerea autorului cca. 40 % din kaloriile americanilor provin din gr simi.

Aveline Kushi i Wendy Esko coreleaz obiceiurile alimentare regionale cu harta cancerului.

Dup o analiz a 44 de ri, autorii ajung la concluzia c cea mai redusa inciden a cancerului este în rile unde se p streaz dieta tradi ional (porumb, orez, soia, grâu) cea mai ridicat inciden a cancerului este în rile europene, America, Australia- adic acolo unde se folose te pe scar larg alimenta ia modern .

În urm cu 20 de ani, treisprezece cercet tori de la National Academy of Science ajung la concluzia c 30-40 % din cazurile de cancer la b rbat i 60 % din cazurile de cancer la femeie, sunt legate de abuzuri alimentare, în special, gr simi saturate.

Dr. F. de Waard analizeaz inciden a cancerului în Olanda în perioada celui de al doilea r zboi mondial: num rul de cazuri au sc zut cu 35 pân la 60 % în diferite regiuni ale rii; această sc dere coincide cu perioada unei diete s race în gr simi animale i carne, i bogat în pâine integral (fibre) i vegetale.

Un grupaj de 6 studii prospective i 24 studii epidemiologice demonstreaz (The Q) c vegetarienii au rata mult mai mic a hipertensiunii arteriale. Un alt studiu a eviden iat nivelul lipidelor în sângele vegetarienilor comparativ cu alte loturi hr nite cu alte variante: -vegetarienii au niveluri sc zute ale colesterolului; -consumul de carne a dus la cre terea rapid a colesterolului; -consumul de pe te a fost indiferent; -consumul de lactate i ou , a dus, de asemenea la o cre tere a lipidelor. Un alt studiu comunicat de Gene Spiller (vezi este interesant i semnificativ prin faptul c dovede te legatura dintre nivelul mediu al colesterolului în sânge i patologia din rile cu alimenta ie tradi ional i alimenta ie modern ; ei g sesc urm toarele valori medii populat ionale: China -157 mg%, California-

203 mg%, Scoția –238 mg%; Finlanda 238mg%.

Normanii și Ruth Jervis sunt de p rere c occidentale consum cu 50% mai multe proteine decât are organismul nevoie și asta ar explica cel pu în num rul mare de cazuri cu boli reumatismale, dar și o parte din patologia hepatic și renal .

Lucr rile lui Mc Carrison citate de aceia și autori (sunt interesante prin faptul c încearc s identifice rela ia între patologia modern și renun area la alimentul integral. Autorul este de p rere c renun area la alimentul integral a crescut îngrijor tor în Europa și America de Nord frecven a bolilor degenerative, non-infec ioase (carii dentare, obezitate, reumatism, sindroame alergice, constipa ie, cancer de colon, diverticuloz , cardiopatie ischemic , afec iuni neuropsihice, anomalii congenitale, diminuarea sau absen a lacta iei materne).

Denis Burkitt înc acum 30 de ani a demonstrat pe baza unor statistici largi c frecven a cea mai mare a cancerului de colon este în rile cu alimenta ie rafinat și con inut s rac de minerale.

În strâns leg tur cu aceste observa ii, autorul demonstreaz pe baza unor studii de fiziopatologie ca la popula iile primitive din Africa care consum alimente integrale și minerale din abunden , timpul dintre ingerarea alimentelor și evacuarea reziduurilor este de circa 35 ore, în timp ce la elevii unui internat englezesc care consum exclusiv alimente rafinate, timpul acesta este de 89 ore (de doua ori și jum tate mai lung).

W. Schultz-Fiese face observa ia c femeile japoneze și eschimose nu f ceau în regiunile natale cancer de sân, în schimb de când au renun at s - i al pteze copii, au început s fac aceasta form de cancer și statisticile se apropie de rile europene.

Dup o statistic a lui Haldermann publicat de W. Schultz-Fiese femeile obeze fac mai frecvent cancer uterin și diabet.

Toate statisticile demonstreaz ca în rile zise civilizate consumul de alcool a crescut în ultimele decenii. Astfel s-au putut face analize statistice și s-a demonstrat c la alcoolici cancerul de esofag este de 25 ori mai frecvent decât la cei care nu consum alcool (Fiese).

În Tirolul de Nord exist o localitate unde se consum în cantit i mari sl nina afumat ; aici cancerul gastric reprezint 40% din totalul tumorilor diagnosticate.

În masura în care lipsa Magneziului este implicata în boala ischemic coronarian atunci trebuie s remarc m c această patologie se leag de alimenta ia modern : pâinea alba este de 5 ori mai s rac în magneziu decât pâinea integral , sarea extrafin este de 30 ori mai s rac în magneziu decât sarea gem , iar apa de la robinet este de trei ori mai s rac în magneziu decât apa de izvor.

J. Seignalet este de p rere (ca majoritatea autorilor de altfel) c la frecven a mare a cancerelor contribuie și consumul exagerat de alimente afumate (prin produ ii degaja i: benzopiren, benzofluoruen, benzantracen).

Earl Mindell face observ ia c japonezii consum 50-80 g soia pe zi, iar locuitorii americani consum cca 5 grame soia pe zi pe cap de locuitor; autorul face legatura cu urm toarele diferen e în patologii: japonezii sunt cei mai longevivi; au cea mai sc zut rat de cancer de colon și de sân, cea mai sc zut rat a mortalit ii datorat problemelor cardiace și de 4 ori mai pu în cancer de prostat .

Desigur c exist și al i factori alimentari care contribuie la aceste diferen e.

AL. Nicholson (B ca victima 38) demonstreaz statistic c pentru o cre tere de 5% a caloriilor prin aport de gr simi saturate, riscul de cancer de sân cre te cu 50 %.

Obezitatea este o consecin a alimenta iei moderne, și la rândul ei un factor de risc major în boala cardiac ischemic , statisticile arat c numai în SUA exist în jur de 40 de milioane de obezi.

J.C. Basdekis prezint o statistic a consumului de zah r în ultimul secol în rile occidentale; el a crescut de la 8 kg /an/locuitor la 60 kg/an/locuitor. Autorul consider zah rul r spunzator de urm toarele afec iuni :

- carii dentare;
- diabet zaharat;
- cardiopatie ischemic .

Un fenomen invers s-a întâmplat cu cerealele domestice: în 1880 se consumau 600 grame/zi/persoan , iar în zilele noastre 144 g/zi/persoan .Reducerea sau lipsa cerealelor domestice (integrale) a dus la o s r cire periculoas a meniului în fibre și la cre terea num rului de cazuri cu cancer de colon.

Lisa Turner bazat pe statisticile de la nivelul anului 1994 scrie c 70% din decese în SUA, sunt prin boli cardiace și cancer și jum tate din bolile cardiace se datoreaz dietei gre ite.

În concluzie, se poate spune c dup schimbarea alimenta iei de tip ancestral într-o alimenta ie de tip modern, au ap rut maladii noi sau au crescut vertiginos frecven a altora.

Ast zi patologia este dominat de urm toarele suferin e :

- moarte cardiacă subită, cel mai adesea de cauză cardiovasculară (hipertensiune arterială, cardiopatie ischemică);
- cancer;
- diabet și hiperinsulinemie;
- ateroscleroză;
- boli imune;
- dislipidemie.

Sursa: www.sfatulmedicului.ro; www.ziarullumina.ro

Prof. OPREA CRISTINA

"SFÂNTA EUHARISTIE - TAINA UNITĂȚII CREȘTINE"

„Dumnezeu scrie te în orice, oriunde: flacăra Lui unifică răsunul și plânsul lumii. Flacăra Lui ne mântuie de strâmtul joc al semnificațiilor.

De Dumnezeu ne apropie orice, și lucrurile pe care le primim mai greu, mai limpede, mai frumos...” (Matei C. Ionescu)

Pentru a fi cu Dumnezeu și pentru a-L avea pe Dumnezeu în noi, trebuie să ne învrednicim să primim Sfintele Taine, Taine de nouă de la Bunul Dumnezeu, pentru a ne fi de folos mântuirii noastre, pentru iertarea păcatelor și pentru dobândirea vieții veșnice.

Motivul pentru care mi-am ales lucrarea de cercetare cu tema: „*Sfânta Euharistie – Taina unității creștine*” a fost din dorința de a-i face pe elevii mei să cunoască și să se înleagă Tainele Bisericii. Astfel că, prin activitățile extrașcolare, excursiile cu tematică specifică care implică participarea la Sfintele slujbe, elevii participă și l-au cunoscut pe Dumnezeu în Biserică, aici în Biserică au învățat multe lucruri folositoare și ziditoare. Slujbele bisericești au fost și sunt pentru elevii (creștinii) adevărate ore de religie.

Copilul (elevul) este un dar al lui Dumnezeu, dar și copilul lui Dumnezeu și de aceea trebuie înconjurat de afecțiune umană și creștină. Fiecare elev este o ființă umană cu personalitate proprie, ființă unică, nu o copie a părinților sau a educatorilor.

Educația în sens creștin este slujire inspirată de iubirea copilului, care se dezvoltă pentru înțelegerea marelui principiu al iubirii de Dumnezeu, de aproapele, de sine. La începuturile comuniunii

st familia, constituit în virtutea faptului că omul este o ființă socială; urmează apoi alte forme de comuniune, căci omul se sprijină pe societate, pe grup, pe colectiv.

Euharistia are un profund caracter comunitar, fiind un temelie solid al unității noastre în Hristos. Credincioșii, copiii, tinerii, vârstnicii se împartesc cu același Trup și Sânge al Mântuitorului, nu se creează nicio confuzie păstrându-se identitatea fiecăruia.

Euharistia facilitează întâlnirea omului cu Dumnezeu treimic. Euharistia este taina prin care avem acces la Dumnezeu, la cunoașterea Lui și la unirea cu El. Sfânta Euharistie este centrul cultului ortodox, ea este și centrul unității bisericești.

Este bine ca încă din fragedă pruncie copiii să învețe să se pregătească și să aștepte cu nerbdare să primească Sfânta Împărtașie. Să-i încurajăm pe copiii noștri spre o împărtașie regulată în viață, amintindu-le cuvintele lui Hristos: "Adevărat, adevărat zic vou, dacă nu veți mânca trupul Fiului Omului și nu veți bea sângele Lui, nu veți avea viață în voi" (Ioan 6,53).

Nu trebuie să uităm însă, că putem primi Sfânta Împărtașie și "spre osândă" (1 Corinteni 11,27), de aceea să-i învățăm cum să primească Sfânta Împărtașie. Măsură harului primit prin Sfânta Împărtașie depinde la fel de mult de pregătirea noastră, ca și de darul lui Dumnezeu care nu ni se dă în mod "automat".

Sfânta Euharistie este dintre toate Tainele, Taina Bisericii prin excelență, Taina în care Biserica se recunoaște și se perpetuează ca locul și timpul adunării credincioșilor lui Dumnezeu, ca darul și consacrarea acestuia ca Trup al lui Hristos, prin coborârea și lucrarea Duhului Sfânt. Sfânta Euharistie este Taina încorporării noastre în Hristos, deoarece prin primirea, cu vrednicie a Sfintei Împărtașii noi ne încorporăm în Hristos, pentru că în potir preotul ni-l dă pe Însuși Fiul lui Dumnezeu, ca noi să ne hrănim cu El, deoarece „hrana” aceasta este mai bună, această „hrană” ne garantează viața veșnică, ne garantează mântuirea noastră, a tuturor celor ce cu credință, cu dragoste și cu frică de Dumnezeu ne apropiem de Sfânta Împărtașie.

Prin împărtașirea cu Trupul și Sângele Său, toți alături trupul Său tainic și devenim unii pentru alții în dulăcele acestui organism. Astfel, mântuirea tuturor oamenilor iubitori de frumos, de adevăr, de bunătate, de iertare, de viață, ... de Hristos se realizează numai prin încorporarea și creșterea lor în Hristos, ca mădulare ale Trupului Său, Biserica.

În Biserică ne unim cu Hristos și unii cu alții, și de aceea împărtașirea din același potir, topește individualitatea noastră egoistă, în organismul de credincioși, care formează Biserica, trupul tainic al Domnului și este păstrat de duhul iubirii trinitare.

Este cunoscut că Biserica, în calitatea ei de trup al lui Hristos și plenitudine a Duhului Sfânt se realizează și se exprimă plenar în Euharistie, deoarece Biserica este în mod precis o comuniune între Dumnezeu și om.

Euharistie fără Biserică și Biserică fără Euharistie nu există. Euharistia este temelie, este inima Bisericii.

Euharistia este Taina care întruchiează atât unitatea întru Hristos (Capul) și noi (membrurile), adică încorporarea noastră în divin, cât și faptul că este un simbol al coîncorporării noastre umane sau mai bine spus, al sfînșirii noastre prin această unitate în Hristos. Noi suntem una în Hristos, dacă suntem una în Euharistie, adică una în credință.

Aadar, dacă Taina Botezului este începutul încorporării credincioșilor în Hristos, iar Taina Mirungerii este o accentuare a acestora, Taina Euharistiei realizează deplină comuniune cu Hristos, încorporarea desvârșită a credincioșilor în El, Mântuitorul lumii.

Prof. Ramona Ghiulescu

CUPRINS

1. Așa a fost- retrospectivă subiectivă la a 15-a aniversare cu numele I.A.Bassarabescu	2
2. Ctitorii voievodale.....	5
3. Despre entuziasmul lecturii unui novelist.....	9
4. Despre Dora Bruder.....	11
5. Dificultățile întâmpinate în motivarea elevilor la clasă.....	13
6. Istoria cifrei zero.....	15
7. Manifestul educației.....	18
8. Minecraft sau cum pot învăța copiii prin joc.....	22
9. Pe aripi de vânt.....	24
10.Planeta Terra, încotro?.....	28
11.Techniques used in teaching foreign languages.....	31
12.Metode interactive de grup.....	35
13.Interacțiuni culturale.....	37
14.Voluntariatul.....	40
15.Alimentația modernă	45
16.Sfânta euharistie-taina unității creștine.....	47

Comitetul de redacție

Prof. Andreea Matei

Prof. Elisabeta Chivulescu

Prof. Nicoleta Manta

Prof. Haricleia Pleșoianu

Prof. Georgiana Canache

Prof. Veronica Mănescu

Prof. Laura Ioniță

Prof. Ancuța Spătaru

Prof. Georgeta Vasilescu

Prof. Cristina Oprea

Prof. Ramona Ghițulescu

Prof. Ramona Pase

Prof. Ecaterina Toader